УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
одинокий український католицький тижневик у Канаді.
Виходить у Вівторок в Едмонтоні під ч. 10012-109 Стріт.
Річна передплата $2.00
Телефон 25708.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
UKRAINIAN NEWS

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday by the
UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Phone 25708.

Vol. XIII. No. 32. Edmonton, Alberta, Tuesday, August 6, 1940. Едмонтон, Алберта, вівторок, 6. серпня, 1940. Число 32. Рік XIII.

Реєстрація в Канаді Відбудеться 19, 20 і 21 Серпня

ВСІ МУЖЧИНИ І ЖЕНЩИНИ, ЯКІ СКІНЧИЛИ 16 РОКІВ, МУСЯТЬ ЗАРЕЄСТРУВАТИСЯ

Як подають урядові чинники, відповідальні за переведення загальної реєстрації в Канаді, цілий апарат до переведення того спису є на укінченні. Реєстрація відбудеться в понеділок, вівторок і середу, 19, 20 і 21. серпня ц. р. До переведення реєстрації назначено окремих урядників, яким будуть помагати. місцеві організації.

Розпорядження відносно цеї реєстрації постановляє, що кожний мешканець Канади, який скінчив 16 літ життя, так мужчини як і женщини, без огляду на те чи вони горожани чи чужинці, будуть обовязані ставитися в вище поданих днях перед реєстраційним урядником і дати докладну відповідь на всі поставлені йому питання. Питання, яких є 19, і на які відповісти мусять мужчини як і женщини, є слідуючі:

1.— Прізвище, імя або імена.

2— Адреса сталого замешкання.

3— Укінчений рік життя, дата уродження.

4— Цивільний стан (самітний, жонатий, вдовець, розведений).

5— Особи, які є на удержанні реєструючого (батька, мати, жінка, діти нижче 16 років, як також інші особи на цілковитім або частиннім утриманню).

6— Край уродження (місце свого уродження, також свого батька і матері).

7— Державна приналежність: (Як британський горожанин, то в який спосіб набув горожанство — а) через уродження в Британській Імперії, чи б) через натуралізацію, подати дату і місце набуття горожанства, в) як не є британським горожанином, по дати державну приналежність, г) як є іміґрантом подати в котрому році прибув до Канади).

8— З якого народу походить (расове походження). (Українці будуть відповідати: Українець).

9— Мова або мови: а) чи вміє говорити по англійськи? б) по французьки? в) якими іншими мовами може говорити, читати й писати?

10— Яку шкільну освіту має: укінчені школи — народна, чи середна, чи має фахове вишколення (в торговельній колеґії або в технічній середній школі), чи має науковий степень колеґії або університету?

11— Стан здоровля, добрий, середній чи лихий.

(Докінчення на стор. 8.)

СОРОК ЛІТ СВЯЩЕНСТВА В ЧИНІ СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО

Впр. о. Созонт Дидик, ЧСВВ.

ігумен монастиря і парох в Едмонтоні, один з трьох перших Василіян, що приїхали до Канади в 1902 році. Дня 5. серпня ц. р. минає 40 літ від дня висвячення Високопреподобного о. Ювилята.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ПРОДУКУЄ ВЖЕ БІЛЬШЕ ЛІТАКІВ ЯК НІМЕЧЧИНА

З Лондону доносять 1-го серпня: Журнал "Аероплян" подає, що Німеччина будує місячно по 1,800 літаків. Але не підпадає найменшому сумнівові, що фабрики Великої Британії й Америки будуть кожного місяця багато більше число, як всилі це зробити фабрики німецькі. Сама Велика Британія розбудувала вже свою летунську фабричність до того степеня, що тепер вже побиває Німеччину в її продукції. А коли додати постійний і всезбільшуючий наплив цих машин зі Злучених Держав і Канади, то Велика Британія б скорому часі багато перейде німецьку летунську силу не лиш потенцією але й числом літаків.

Британці Бомбардують Скупчення Німецьких Військ

Британські літаки продовжують бомбардувати німецькі мілітарні обекти в Німеччині і в окупованих Німцями Норвеґії, Голяндії, Бельгії і Франції. При кінці минулого тижня летуни принесли звідомлення про великі скупчення німецьких військ і воєнних матеріялів здовж Англійського Каналу.

Від понеділка, 5 серпня, до пятниці, море звичайно дуже спокійне й відбувається приплив моря в сторону Англії. Ця атмосферична обставина є сприятлива до інвазії і в Англії маються на осторозі. Премієр Винстон Чорчил остеріг націю, щоб не вірити донесенням з італійсько-німецьких і невтральних джерел, що Німці нібито залишили думку інвазії як невикональну.

Міжтим британська повітряна фльота продовжує рейди на Німців. Урядовий комунікат повідомляє, що літаки запалили морські будинки в Кіль, сильно збомбардували ворожі аеродроми і фабрики продукції ґазоліни з вугля в Мангайм. У Ротердамі запали ли збірники ґазоліни, у Вестфалії бомбардували залізничі лінії, в Рурщині фабрики воєнних виробів. Німецька оборона перед нападами літаків виявляється слабшою як загально сподівалися.

Німецькі літаки продовжують напади на Англію. В суботу й неділю були напади на порти здовж ріки Темзи, на Валію і Шотляндію, а також розкинули летючки з промовою Гітлєра. Британський комунікат говорить, що шкоди від тих нападів незначні або ніякі.

Басарабія Молдавською Республикою

БУКОВИНА ПРИЛУЧЕНА ДО СОВЄТСЬКОЇ УКРАЇНИ

В Москві зійшовся сталінський "парлямент", щоб формально прилучити до Росії Басарабію й північну Буковину.

Найвища рада парляменту на засіданні 2. серпня прийняла резолюцію, якою створила Молдованську Совєтську Республику і включила до неї більшу половину Басарабії, за гарбоної недавно від Румунії. Це 13-та "союзна" совєтська республика.

Американський кореспондент з Москви подає до тої новинки, що Басарабія була давніше частиною України.

Решту Басарабії, тобто північну її частину й Буковину, прилучено до української совєтської республики.

На сесії парляменту був Сталін, який прийняв чолобитню від делеґатів "визволеної" Буковини й Басарабії.

РОБЛЯТЬ "ВОЄВІДСТВО" З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Мадярський премієр Телекі предложив до затвердження парляменту два законопроєкти, з яких один обіймає економічні справи Карпатської України, а другий бере в оборону національні меншини. На основі другого законопроєкту не вільно буде в Мадярщині обиджати мадярських громадян іншої народности. За зломання цього розпорядку грозить кара від пів до року тюрми. Карпатська Україна дістане дещо окреме законодавство і з неї буде створене окреме воєвідство. Мешканці Карпатської України, про яких говориться як про Русинів, дістануть свої окремі права, на основі яких вони зможуть розвивати своє національне життя, але з тим застереженням, що це не буде підривати національної безпеки Мадярщини.

ЯПОНЦІ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ БРИТІЙСЬКИХ ГОРОЖАН

Минулого вівтірка Японці приарештували дальших двох Британців — Прайса і Стефорда; першого в Кобі а другого в Нагасакі. Перед цим Японці арештували 11 інших Британців, між ними Мелвила Й. Кокса, кореспондента пресової агенції Ройтера. Про нього кажуть Японці, що він поповнив самогубство в часі допитів.

Крім Кокса, всі інші арештувані це бизнесмени, що вели свої інтереси в ріжних містах Японії.

Японці кажуть, що увязнені Британці вели шпіонажу в користь Великої Британії.

Те японське оскарження в рішучий спосіб опрокинув минулого вівтірка лорд Галифакс підчас свого виступу в палаті лордів. Одночасно британський амбасадор у Токіо заклав перед японським урядом протест в імені британського правління.

Лорд Галифакс сказав у палаті лордів, що напасть, яку японський уряд кинув на Велику Британію, що ніби то вона веде в Японії шпіонажу, є абсолютно безосновна.

БРИТІЙСЬКІ КОНВОЇ УСПІШНО ОХОРОНЯЮТЬ ВІЙСЬКОВІ ТРАНСПОРТИ

Вісти надані з Лондону 1-го липня, зазначують, що по урядовим даним, ворог не затопив ще ні одного корабля і ніодин не стратив життя підчас численних переправ великого числа війська до і з ріжних частин Британської Імперії відколи почалася війна. До гих переправ уживано так малих кораблів як і величезних лінійників.

Завдяки успішному патролюванню вод Королівською Маринаркою отсі військові транспорти відбулися від початку війни:

Канадійців до Британії, Ісляндії, британських Західних Індій; Новофунляндців до Британії; Австралійців і Новозеляндців до Середнього Сходу й до Британії; південних Африканців до Східної Африки й Єгипту; Індійців до Східної Африки, Єгипту і Британії; Негрів до Східної Африки; Палестинців до Британії й інших країв.

Вдодатку до цього учні повітряної школи були перевожувані з Британії до Канади, Австралії й Східної Африки, Британські війська з Бермюди Ямайки й Ісляндії у другі далекі частини Імперії.

Всі ті численні й масові транспорти відбулися без одної перешкоди ворога.

МОСКОВСЬКИЙ МЕДВІДЬ БУРЧИТЬ

Совєтський премієр Молотов виголосив промову перед всесоюзним парляментом, у якій запевняв, що Німеччина може почувати себе безпечною на сході Европи, завдяки німецько-російському пактові неагресії. Далі Молотов остерігав, що наближається "світова імперіялістична війна", бо у Злучених Державах "зростають імперіялістичні апетити".

Розглядаючи відношення совєтської Росії до воюючих і невтральних держав, Молотов гострo заатакував Злучені Держави, підзорливо віднісся до Великої Британії а по приятельськи до Німеччини й Італії.

Він сказав, що відносини з Італією "останньо поправилися."

Злучені Держави, сказав він, мабуть прилучаться до війни по стороні Британії, задля своїх імперіялістичних амбіцій і в той спосіб нинішній конфлікт перетвориться у світову війну.

Молотов сказав, що "Росія не бере участи в війні".

Він оскаржував Британію, що вона пробує "нас страшити" німецько - совєтською війною, однак додав, що назначення лейборитського провідника сер Стеффорда Крипса британським амбасадором до Москви, "вказує, що Англія хоче поправити взаємини з Росією". Зараз потім додав, що "давніше ворожі акти проти СССР кажуть сумніватися, чи совєтсько-англійські відносини будуть розвиватися зичливо."

Вертаючись до совєтсько-американських взаємин, Молотов заявив, що "Злучені Держави не люблять наших успіхів, головно над Балтійським Морем (Латвія, Естонія, Литва), однак ми про це дбаємо".

Відносини з Німеччиною, сказав Молотов, остаються такими як були в часі заключення совєтсько-німецького пакту неаґресії.

Відношення Росії до Хін є якнайкращі, а є також певні ознаки, що Японія хоче поправити взаємини з нами, однак для нас не зовсім ясні цілі політики нового японського уряду — сказав Молотов.

А в відношенні до Фінляндії совєтський премієр кинув таку погрозу: "Якщо певні кола в Фінляндії не стримають протисовєтських течій, наші взаємини потерплять." Молотов невдоволений також з поведення Туреччини. Про Румунію не згадував.

На засіданні "парляменту" переведено прилучення до Росії балтійських держав, а також Басарабії й Буковини. Стероризовані "депутати" уладили пятьмінутову овацію присутньому Сталінові.

АМЕРИКА БУДЕ ВИЗНАВАТИ ЛИШ ПРАВНІ УРЯДИ ДЕРЖАВ

Заступник секретаря Злучених Держав, Сомнер Веллес, сказав минулого тижня виразно, що Злучені Держави не визнають агресорських завоювань. Відносно російського загарбання Литви, Латвії й Естонії підсекретар заявив, що Злучені Держави не визнають їх за леґальні, бо ті підбої Росія перевела брутальною силою. Тому посольства тих малих держав будуть далі урядувати в Злучених Державах як офіційні представництва самостійних країв.

Таксамо щодо Хін: Америка буде визнавати лиш леґальний уряд тієї держави а зіґнорує всякі місцеві уряди, що їх настановила чи настановить Японія.

Америка робить це так у власнім інтересі, як і в інтересі світового порядку.

1,000 НАПАДІВ БРИТІЙСЬКИХ ЛІТАКІВ НА НІМЕЧЧИНУ

В Лондоні оповіщено, що в минулих трьох місяцях британські літаки виконали поверх 1,000 рейдів на Німеччину і краї під німецькою окупацією, з того 64 рейдів на Норвеґію.

161 нападів було на індустріяльні заведення, 229 на летовища, 256 на інші мілітарні обекти і 275 на комунікаційні лінії.

БОЛЬШЕВИКИ ВБИЛИ ПРЕЗИДЕНТА ЛАТВІЇ

До Лондону прийшла вістка зі Швеції, що бувший президент і премієр Латвії, Карл Ульманіс, помер внаслідок побиття большевиками після московської окупації тої балтійської республики. Ульманіс мав 62 роки, скінчив університет у Злучених Державах і помагав при уложенні латвійської декларації незалежности в 1918 р.

Д-р Вільгельм Мунтерс, міністр заграничних справ перед большевицькою інвазією 20 липня ц. р., був схоплений комуністами і пропав без сліду. Кажуть, що його також убито.

Спис населення в Канаді 2. червня, 1941

Міністр торговлі МекКіннон оповістив, що загальний перепис населення Канади відбудеться 2. червня, 1941. Буде це восьмий перепис, перепроваджуваний кожних десять років.

МОСКВА НАВАЖИЛАСЯ НА ФІНЛЯНДІЮ

Москва викликує через своїх аґентів щораз нові большевицькі заколоти в Фінляндії, щоб створити зачіпку до завойовання тої країни.

Московська преса розписується в останніх днях про "переслідування фінських робітників", які домагаються приязного відношення Фінляндії до Росії. Совєтська преса гостро атакує фінський уряд, що він забороняє комуністам влаштовувати масові мітинґи, на яких "домагається прилучення Фінляндії до Совєтського Союзу, та що фінська влада "арештує й побиває робітників".

Совєтський премієр Молотов сказав у минулий четвер, що совєтсько-фінські відносини не будуть належно уложені, поки у Фінляндії буде продовжуватися внутрішня протисовєтська політика.

Мабуть недалекий час, коли Москва загарбає Фінляндію, як загарбала балтійські держави.

8-ГО СЕРПНЯ СУД НАД ПРОВІДНИКАМИ ФРАНЦІЇ

В місті Ріом зачнеться 8-го серпня судова розправа над французькими військовими і політичними лідерами, яких уряд Петена оскаржує за погром Франції.

На суд стануть б. премієр Даладіє, який виповів війну Німцям, б. премієр Рейно, б. міністр внутрішніх справ Мандель, б. начальний вожд Ґамелен і інші.

Позаочно військовий суд засудив ґен. Шарль де Голя, голову французького комітету в Англії. Його оскаржили о державній зраді й за дезерцію.

ШВАЙЦАРІЯ ГОТОВА ВІДПЕРТИ НАПАД ВОРОГА

Дня 1-го серпня в Швайцарії святкувано 649-ту річницю федерації. З тієї нагоди виголосив радіопромову швайцарський головний командант армії, ґен. Генрі Ґісан. У тій своїй промові він сказав між іншим:

"Вступаючи в рішальний рік, я кладу на вас обовязок думати і працювати як Швайцарці. Нашою єдиною метою є — зберегти Швайцарію незалежною, щоб залишитися Швайцарцями. Потрясальні звідомлення про бої багатьох з нашого народу вивели з рівноваги і многі ставлять собі такий запит: "Чи є можливість устоятись?" Однак такі запити не лицюють Швайцарцеві а тимбільше швайцарському воякові. В такім запиті криється незнання нашої сили, нашої зброї й нашої природньої охорони, яку дають нам гори."

Швайцарія рішена відстояти можливий напад ворога.

Жонатих мужчин не покличуть до війска скоріше як у 1942-ім році

З промови, яку виголосив у парляменті дня 31-го липня міністр Ґардинер, вносять, що не можна сумніватися, щоб жонаті мужчини були покликані до військового вишколу у злуці з Актом Мобілізації Національних Ресурсів перед закінченням 1941 року.

П. Ґардинер сказав, що по обрахункам, які уряд має тепер під руками, в Канаді є в цю пору 198,000 самітних мужчин у віці від 18 до 44 років. З цієї ґрупи людей певне число вже служить в армії, авіяції або маринарції. Покликання пічнуться від років 21 і 22 й будуть продовжатися поки всі річники нежонатих мужчин будуть вичерпані.

СОВЄТСЬКІ "ПОРЯДКИ" В ЛАТВІЇ

Совєтські власти в Латвії повідомили всі латвійські кораблі в портах і на морі, що відтепер вони будуть брати прикази не від приватних фірм, тільки від уряду. А колиб вони не хотіли слухати тих приказів і зі своїми кораблями десь втекли, то за це совєтські власти тяжко покарають їх родини. Також підлягають тяжкій карі ті люди, що хочуть накупити собі на нещасну годину більше харчів і інших продуктів. Совєтська поліція перехоплює таких людей на вулицях і оглядає їх клунки. Також аґенти нападають на хати і все перевертають. Більшість виставних ресторанів в Ризі закриті. А ті, що залишились відкриті, не продають того, що перед тим. Зі столів у ресторанах зникли настільники і серветки.

ДОМІНІЯЛЬНА СЕСІЯ ПОКІНЧЕНА

Було в пляні покінчити сесію домініяльного парляменту в суботу, однак дебата над пшеничною політикою виповнила засідання через цілий день. Через те парлямент буде відрочений у вівторок, 6. серпня. На дальшу сесію парлямент збереться 5. листопада.

Франція починає орґанізувати свою молодь на фашистський зразок.

БРИТІЙСЬКІ ЛІТАКИ ЗАВДАЛИ ВАЖКІ СТРАТИ ІТАЛІЙЦЯМ

З Каіра в Єгипті доносять, що 2 липня британська летунська фльота зробила налет на італійські склади амуніції в Бардія (в Лібії), і своїми бомбами розбили ті склади. Вогонь і дим було видно з віддалі 40 миль.

Потрясення в повітрі відчувалося на висоті 9,000 стіп, а вогонь сягав до 500 стіп.

На етіопськім пограниччі вивязалась була повітряна боротьба, підчас якої британці збили італійський бомбовий літак.

Малий відділ британських літаків налетів на італійські нафтові рафінерії в Аксікол біля Масави, й цільними ударами ушкодив їх.

Італійці зробили були рейд своїми бомбовими літаками на Порт Судан, однак вернулися без зроблення якоїсь шкоди.

ГАМБУРҐ У РУЇНАХ

Лондонські вісти подають, що німецький порт Гамбурґ обернувся в цілковиту руїну. Його збомбардувала британська повітряна фльота дня 2 серпня. Того самого дня та ж фльота скинула бомби на мілітарні обекти в 160 німецьких осередках.

Гамбурґ, який потерпів страшні знищення, це важний осередок німецької промисловости. Там є корабельні вартостати, велика морська пристань і також фабрики літаків.

Між іншими містами дуже потерпіла також Кольонія, вузловий осередок європейської торговлі.

ЗВІЛЬНЯТЬ 250,000 ПОЛЬСЬКИХ БРАНЦІВ

Німці звільнять небаром 250,000 польських бранців.

Вони дістануть працю в Німеччині й Польщі, що є під Німеччиною.

Не буде сл. числа "У. Вістей"

Щоби робітникам при "Українських Вістях" дати змогу один тиждень відпочити після цілорічної праці, слідуюче число "Українських Вістей", з датою 13. серпня не вийде. Найближче число появиться з датою 20. серпня, і з того часу "Українські Вісти" будуть виходити, як звичайно.

ВИДАВНИЦТВО.

НОВИНКИ

У ФРАНЦІЇ ЗАМКНУЛИ МАСОНСЬКІ ЛЬОЖІ

З Парижа подають, що уряд Петена поробив драстичні зарядження проти масонерії. Велика льожа французької масонерії як також інші льожі зістали замкнені.

Акцію проти них заряджено тому — як говорять урядові чинники — що "французька масонерія є політичною організацією, яка не багато спільного має з американською масонерією". Французька масонерія мала бути в великій мірі помічною до втягнення Франції в війну з Гітлером.

Як пише французька преса, архіви льожі "Великого Сходу" зістали сконфісковані.

ФРАНЦУСЬКИЙ УРЯД ЗАЧИНАЄ ПЕРЕНОСИТИСЯ

З Віші, теперішнього осідку французького уряду, подають що французьке міністерство фінансів перше переноситься назад до Парижа.

Міністр фінансів, Бутіліє, виїхав уже з Віші.

ЧЕРВОНА НЕБЕЗПЕКА НЕПОКОЇТЬ БАЛКАН

Відколи червона армія стала сильною ногою в Басарабії і над гирлом Дунаю, в балканських державах з неспокоєм очікують нових потягнень Москви. Одиноким питанням тепер є те, чи Кремль обмежить свою акцію до дипльоматичного натиску і застрашувань, і чи Румунія, Болгарія і Туреччина становитимуть головну ціль для московської акції.

У всякому разі, Москва має золоту нагоду для дальшої експанзії, користаючи з того, що німецька армія занята тепер війною з Англією. Москва веде в балканських краях дуже інтензивну пропаганду, най сильнішу від 20 років, серед обіднілих й незадоволених мас у Румунії, Болгарії і Югославії. Тоді як гітлерівські аґенти накладають з політиками і капіталістами тих країв, сталінські організатори комуністичних ячейок працюють з великою енерґією й успіхом серед пролетаріяту.

Міжтим доходять вісти, що Совети тепер мають пять або шість змоторизованих дивізій здовж ріки Прута на новій советсько-румунській границі, а при впаді Дунаю танки, які перевозять літаки. В Румунії бояться, що Москва готова кожної хвилі почати новий наступ і тільки чекають, щоби Гітлер замотався в інвазію на Анґлію.

З Лондону повідомляють, що Москва зґромадила 200 дивізій війська (2,000,000 жовнірів) на західньо-українських землях.

Затонув корабель з французькими жовнірами

Перший лорд адміралції А. В. Александер сказав в британійськім парляменті, що ворожа торпеда затопила французький пасажирський корабель "Меттерніх", який віз з Анґлії до Франції 1,300 французьких офіцерів і жовнірів.

Корабель плив під французьким прапором і мав французькі знаки вимальовані на своїм покладі і по боках і був ряснo освітчений, так що не могло бути помилки.

Лорд Александер сказав, що моторова лодка, яку Німці вислали близько британійського побережжа, затопила французький корабель.

Останні частини 2-ої дивізії будуть відіслані до Анґлії

Міністр краєвої оборони, дост. Ралстон, вияснив у парляменті 31-го липня канадійську позицію відносно пересилки війська з Канади до Великої Британії. Він сказав, що Канада вскорі матиме за морем дві комплетні дивізії й доповняючі військові частини, та що на деякий час Канада стримає дальшу висилку свого війська за море.

У своїм звіті полк. Ралстон не сказав, що канадійська армія під командою ґен.-лефтенанта МкНотона буде складатися виключна лиш з дотепер висланого канадійського війська, та що — як війна візьме інший оборот — не буде вислано з Канади додаткових військових частин для скріплення існуючої там канадійської армії чи для створення інших військових формацій.

1-ша дивізія є тепер під командою ґен.-майора Перкса. Вона вже перейшла 6-місячний військовий вишкіл, є вповні виряжена в усі військові потреби, а в останньому часі перейшла ще вишкіл оборонної тактики проти змеханізованого наступу можливої німецької інвазії.

Частина 2-ої дивізії є тепер в Анґлії, а перша її частина буде вскорі туди перевезена. Ця дивізія буде під командою ґен.-майора Одлама. Вона ще має відбути повний вишкіл, щоб зрівнятися військово з 1-ою дивізією.

Вся канадійська армія за морем буде стояти під командою ґен. МкНотона.

ҐІБРАЛТАР ГОТОВИТЬСЯ

З Ля Лінеї в Еспанії подають, що Ґібралтар приготовляється всіма засобами вдержати на собі ворожу облогу. Всі невійськові особи з твердині вже вивезені, маґазини заповнені поживою й водою; сильні позиції укріплюють далі та розбудовують дротяні запони; розміщують на всі важні місця тяжкі та протилетунські гармати, та робиться все потрібне для видержання навіть довготривалої облоги. Цивільні й військові робітники кладуть перешкоди проти можливих осідань ворожих парашутистів, а "шийки", що лучать пониззя твердині з головним суходолом, поглиблюється.

Глибока ріка є все найспокійніша.

До Українського Громадянства в Канаді

Затяжна борба між диктаторськими державами і Британійською Імперією не тільки що не устає, але щодня прибирає на силі та поширюється щораз більше на континенті Азії та Африки. В цій борбі, ми віримо, більше як коли, що Британійська Імперія вийде побідною, мимо нечуваних зусиль ворогів. **Правда мусить побідити над неправдою і справедливість над несправедливістю.** Надія поневолених та загрожених народів у повній побіді Британійської Імперії. Тут лежить також надія і нашого українського народу.

В цій борбі о кращу долю нинішнього світа бере визначну ролю також і наша Канада. Моральна сила канадійської суспільности, це найкраща запорука остаточної побіди. І тому, ми Українці Канади, як це було до тепер, ще більше маємо напружити наші сили. Об цю моральну відпорність канадійської суспільности розібються всі сили ворогів. Одна воля, одна думка, одно діло кожного з нас з осібна і всіх нас разом у геройськім змаганню до побіди, це найкраща запорука повного успіху в цей історичний момент.

Наші обовязки під цю пору ясні:

1) При кожній нагоді спішім з видатною допомогою на фонд Канадійського Червоного Хреста. Всі жертви слати до Централі Червоного Хреста кожної провінції.

2) При реєстрації горожан Канади, всі наші національні організації можуть і повинні допомогти Урядові перевести цю важну працю успішно, скоро і з найменшим накладом кошту. Для цього треба всім вистарчаючо підготовленим хлопцям, дівчатам і старшим особам добровільно зголошуватись для праці при реєстрації протягом її тривання.

3) Набувати і других заохочувати до закупна "воєнних цертифікатів". Гроші, які даємо на закупно воєнних цертифікатів не тільки не пропадають, але в свойому часі вертаються з поважними відсотками, а крім того, і це найважніше, ми в цей спосіб помагаємо творити Оборонний Фонд Канади.

Ми знаємо, що український загал в Канаді виявив до тепер багато праці і жертви в сповнюванню своїх горожанських обовязків. Ми віримо і на будуче, що для Українців Канади, кличі: Праця і Жертва, останутъ дальше напрямними їх ділання і поступовання аж до остаточної побіди Британійської Імперії, Канади і української справи в Европі.

За Репрезентаційний Комітет Українців Канади:

о. Др. В. Кушнір, Президент.

Проф. Т. К. Павличенко, Ґенеральний Секретар.

БОЛЬШЕВИЗАЦІЯ І МОСКОВЩЕННЯ БАСАРАБІЇ І ПІВНІЧНОЇ БУКОВИНИ

"Ізвєстія" з 3. липня подають перші описи окупації цих земель червоною армією та світлини ріжних зборів та демонстрацій з цеї нагоди, між іншим і світлину таких зборів на головній площі в Чернівцях, де якийсь панок в большевицькім кашкеті та високих чоботах вихвалює перед досить ріденьким натовпом міського шумовиння та кількох селян зігнаних з близьких околиць добродійства совєтського ладу.

На другій світлині досить нечисленна демонстрація з кількома прапорами та портретом Сталіна.

Дописи кореспондентів з Чернівців та деяких місцевостей Басарабії змальовують шабльоново й досить неймовірно "радісне захоплення населення", з яким воно зустрічало відділи червоної армії. Як в балтійських державах так і тут тіж самі жінки, що витають з "полевими квітами" червоноармейців, тіж самі селяни побіч шляху, що захоплюються "непереможним" виглядом советських повзів і цілої червоної армії, тіж самі старі люди, які виявляють своє захоплення тим, що дожили до визволення з ярма румунського уряду капіталістів і дідичів, та питають, чи у них буде також так добре як в СССР.

Це "захоплення" населення большевики поспішають справді підтримати "переданням до ужитку працівного населення" маєтків пограбованих у великої земельної власности. В більшості місцевостей поутворювано вже місцеві "совети". Значна частина населення, а навіть селяни, тікають в панічнім а поза тим дуже добре зрозумілім, страсі перед добре відомими "добродійствами" советського ладу поза Прут в глиб Румунії.

Про долю української інтеліґенції та визначніших громадських діячів тим часом нічого невідомо. Треба припускати, що майже всі вони врятувалися вчасно перед московською навалою, принаймні нікого з них "Ізвєстія" тимчасом не згадують. Українських інтеліґентів, охочих співпрацювати з Москвинами на Буковині та в Басарабії, очевидно не знайшлося; досвід Галичини їм очевидно вистарчив. Зрештою для демаґоґії з українською "культурою" большевики мабуть вже часу досить не мають. До того ж Буковина є властиво додатком до Басарабії російської традиції і "культуру", якої советська преса старанно підкреслює. При допомозі місцевого захожого населення поспішає московська влада вибудувати тут, на південнім кордоні України, фортецу справжнього московського духу. З Басарабії та Молдавської Автономної республики буде сотворено мабуть тринадцяту Союзну Республику.

К. В.

400 ЛИТОВСЬКИХ ПРОВІДНИКІВ ЖЕРТВОЮ МОСКОВСЬКОГО ТЕРОРУ

Литовська леґація в Лондоні подала, що новий большевицький уряд у Литві арештував і вивіз поверх 400 визначних Литовців. Між жертвами московського терору є кількох бувших премієрів, міністрів і ґенерал Ґустайтіс, бувший шеф повітряної фльоти.

Арешт Далядіє й інших бувших міністрів

Теперішній французький уряд звелів арештувати бувшого французького премієра Далядіє й поставити його під надзвичайний суд за занедбання в часі війни. Це за премієрства Далядіє виповіджено війну Німеччині. Вкупі з Далядієм поставлять під надзвичайний суд інших міністрів з його кабінету, а також з кабінету його наступника, Рейна. Тими міністрами є: Мандель, Кампінчі, Дельбо, Зей, Вієно, Франс та інші. Вкупі з арештами "ґрубих риб" відбуваються арешти менших. Арештовано коло тисячки осіб, що втекли колись із центральної Европи до Франції, там натуралізувались і відгравали опісля в французькій адміністрації та заграничній політиці поважні ролі. Ці арешти і суди називають у Франції спільною назвою "моральною чисткою домашнього життя".

СЛУХИ ПРО ДОЛЮ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Білгородський часопис "Політіка", приносить статтю, в якій говорить, що вкоротці мадярська місія поїде до Москви. Її поїздка стоятиме у звязку з недавно наданою для Карпатської України автономією. В дипльоматичних колах ходять чутки, що в останніх днях в розмовах держав осі фіґурувала Карпатська Україна і це під натиском цих держав Мадярщини дала їй автономію. Але водночас ходять такі чутки, що це держави осі натискають на Мадярщину, щоби вона віддала Советам Карпатську Україну. Справді це булоб проти інтересів держав осі впустити Совети по цей бік Карпат, але під натиском Советів держави осі склонюються до цього пляну. Фактом є це, що в останніх тижнях на Карпатській Україні Совети розвинули широку пропаганду.

Щоб Знати Стан Краю, Треба Краєвої Реєстрації

КАНАДА КЛИЧЕ всіх горожан, без ріжниці народности, жінок і мужчин, поверх 16 років життя, реєструватись 19-го, 20-го і 21-го серпня (авґуста). Реєстраційні бюра будуть отворені від 8-ої години рано до 10-ої години вечером.

Ціль цеї реєстрації є — довідатись про людську силу нації, щоб ту силу змобілізувати й уможливити Канаді видати якнайбільше зусиль в обороні цього краю і для успішного ведення війни.

Ось тут є питання, на які вам скажуть відповісти. Картка для жінок буде подібна, з деякими потрібними змінами. Застановіться уважно над цими питаннями тепер, так щоб ви могли бути приготовані дати повні й вичерпуючі відповіді реєстраційному урядникові.

ДНІ РЕЄСТРАЦІЇ:—19-ГО, 20-ГО І 21-ГО СЕРПНЯ

DATE OF REGISTRATION ____ ____ 1940 (Month Day Year) ELECTORAL DISTRICT No. ______ Name ______ POLLING DIVISION No. ______ Name, if any ______ CARD No. ______

1. Surname ______ (Print in block letters) Given Names ______
2. Permanent Postal Address (if away from usual residence when filling in card give name of usual residence) ______ Street and Number ______ Rural Route and Post Office ______ Town or City ______ Province
3. Age last birthday ______ Date of birth ______ Year Month Day
4. Conjugal conditions: Single ______ Married ______ Widowed ______ Divorced ______
5. Of what dependents (if any) are you the sole support:— (a) Father ______ (b) Mother ______ (c) Wife ______ (d) Number of children under 16 years ______ (e) Number of other dependents ______ (f) Do you contribute partial support to any one ______
6. Country of birth of (a) Yourself ______ Place ______ (b) Your father ______ Place ______ (c) Your mother ______ Place ______
7. Nationality or country of allegiance:—British subject (a) by birth? ______ (b) by naturalization? ______ (c) Foreign citizen? ______ (d) If naturalized, in what year? ______ (e) In what place? ______ (f) If not British subject, to what country do you owe allegiance? ______ (g) If an immigrant, in what year did you enter Canada? ______
8. Racial origin ______
9. Language or languages: (a) Do you speak English? ______ (b) French? ______ (c) What other language can you speak, read and write? ______
10. Education: (a) Primary only ______ (b) Primary and Secondary ______ (c) Vocational Training (Business College, Technical High School) ______ (d) College or University Degree? ______
11. Is your general health (a) good? ______ (b) fair? ______ (c) bad? ______
12. If blind, deaf, dumb, crippled or otherwise physically disabled, state nature of disability ______ If permanently disabled, are you in receipt of a pension? ______ In respect of War Service? ______ Workmen's Compensation? ______ Old Age or Blind? ______ Other? (Specify) ______
13. Class of occupation: (a) Are you an employer of labour other than domestic? ______ If so, state business ______ (b) Are you working on own account, but not employing labour? ______ If so, state business ______ (c) Are you an employee? (1) working at usual occupation ______ (2) working at other than usual occupation ______ (3) unemployed ______ (d) Not working because pensioner, dependent, retired, independent means ______ (Specify)
14. Occupation or Craft:— Years of experience in (a) Present occupation? ______ (a) ______ (b) What is your regular occupation? ______ (b) ______ (c) What other work can you do well? ______ (c) ______ (d) If an employee, who is your present employer? Name ______ Address ______ Nature of business where employed? (state precisely) ______ (e) If experienced in a skilled industrial occupation or profession, describe specifically the type or types of work in which you are specially equipped by training or experience ______
15. Unemployment: (a) How many weeks did you work in the past 12 months? ______ (b) If out of work now, state number of weeks since last employed in any occupation other than work performed in return for direct relief ______ (c) Are you totally incapacitated for employment? ______
16. (a1) Were you brought up on a farm? ______ (a2) Until what age? ______ (b1) Have you worked on a farm? ______ (b2) How long ______ (b3) In what province or country ______ (c1) Can you handle horses? ______ (c2) Drive a tractor? ______ (c3) Use farm machinery? ______ (c4) Can you milk? ______ (c5) Are you able to do other farm work? ______
17. Is there any particular occupation in which you would like to be specially trained? ______
18. Defence Services: (1) Have you previously served in any Naval, Military or Air Forces? ______ If so, state: (a) Forces of what country ______ (b) Approximate dates between which services performed ______ (c) Unit ______ (d) Rank held ______ (2) If retired or discharged, give reasons therefor ______ (3) Have you been rejected for military service in the present war? ______ (a) Why? ______ (b) Where? ______

Це є ваша нагода помогти у зусиллях Нації. Щоб видатки цієї реєстрації були якнайменші, уряд кличе до співпраці всіх свідомих горожан в переведенні реєстрації. Ви можете помогти, зголошуючись до місцевих реєстраційних урядників, предкладаючи їм свої услуги.

ДЕ РЕЄСТРУВАТИСЬ

Реєстраційні офіси будуть у виборчих округах, в той спосіб, як у послідних домініяльних виборах.

Реєструючіся мають записуватись у звичайних пулових субдивізіях їх власних округів. Але як би реєстрант був у якій іншій провінції або дистрикті, поза звичайною "полаваю субдивізією в Днях Реєстрації, то він або вона може зареєструватись в котрім небудь найблизчім реєстраційнім офісі, вияснюючи вдоволяючо справу місцевому заступникові реєстратора.

Ваш Цертифікат Реєстрації

Кожна особа, що виготовить квестіонар вповні і вдоволяюче, одержить від місцевого заступника реєстратора цертифікат реєстрації. То є мала картка, яку людина має носити при собі увесь час.

Кара за незареєстровання. — Кожна особа поверх 16 років, мужчина чи женщина, подружена чи ні, яка не зареєструєсь, підлягає карі не вищій як Двіста Долярів, або вязниці не довшій як три місяці, або обидвох, а що більше — підлягає дальшій карі не вищій як Десять Долярів за кожний день після дня в якому та особа мала зареєструватись, і весь тойчас та особа буде вважатися за незареєстровану.

Оповіщено з дозволу **HON. JAMES G. GARDINER**
Minister of National War Services

N-240

Новинки з Канади

Кожний нежонатий у віці від 21 до 45 літ дістане на протязі року військовий вишкіл

З Оттави подають під датою 30-го липня, що кожний самітний мужчина в Канаді, фізично здоровий, у віці між 21 і 45 років, буде зобовязаний відбути одномісячний військовий вишкіл. Таку заяву зробив у парляменті міністер воєнної служби, дост. Ґардинер.

"Нема причини, чому Канада не мала б вишколити 1,000,000-ву армію в такий спосіб і рівночасно продовжати посилену індустрію, продукуючи витвори потрібні для ведення війни", так сказав п. Ґардинер.

Це був пятий зряду звіт міністра Гадинера про воєнні приготування Канади. У цьому звіті він в подробицять обговорив **домініяльну реєстрацію,** яка має відбутися в днях **19-го, 20-го і 21-го серпня,** а також справу обовязкового вишколу.

У тім звіті п. Ґардинер сказав, що департамент краєвої оборони можливо буде вважати за вистарчальне число самітних мужчин у військовій службі і щонайменше на протязі року уряд не покличе до війська жонатих мужчин.

Однак це буде залежати від того, який результат дасть домініяльна реєстрація, а також від того, яке число осіб департамент краєвої оборони зможе військово вишколити на протязі першого року.

Цей департамент, розділить мужчин, обовязаних відбути військовий вишкіл, на 8 кляс і всі ті кляси відбудуть свій вишкіл на протязі року, а будуть вони покликувані до війська одна по одругій меньшбільш у ровнім розділі часу.

Рекрутація для неперманентної активної міліції, яка тепер існує, буде спинена з днем 15 серпня. Після тієї дати мужчини будуть вступати до міліції таким самим способом, як відбувається це під актом Державної Мобілізації Ресурсів.

Особи, що будуть покликані до війська під цим актом, будуть трактовані так само як особи, що вступили до війська самоохотно перед 15-тим серпнем. Вони будуть також одержувати ту саму платню (підставова платня — $1.20 на день для простого вояка), будуть переходити той самий вишкіл і належатимуть до тих самих міліційних частин.

Перші будуть покликані мужчини в роках 21 і 22. Вишкіл цих двох річників почнеться 1-го жовтня; після цього уряд буде покликати по 30,000 мужчин кожного місяця аж до останньої, 8. кляси.

Ухвалено додатки до акту допомоги степовим фармерам

В Оттаві відбулася 31-го липня гостра дебата над Актом Допомоги для Степових Фармерів. Посли опозиційних партій — консервативної, С. С. Ф. і соціяльного кредиту оскаржували уряд, що він робив політику з допомоги західнім фармерам. Однак всі ці три партії однозгідно заявилися за те, що фармерам у Західній Канаді, які якнебудь потерпіли через невровжай, належиться від уряду допомога.

Тому закон, хоч і критикований, перейшов перейшов у дальше життя, але вже з уліпшеними додатками.

Додатки, що ними доповнено існуючий закон, передають майже всі ділання, які дотепер виповняв департамент рільництва, в руки "Борд-у оф Рівю".

Ті додатки також постановляють, що аплікації до "Борду оф Рівю" від потерпівших фармерських полос має від тепер вносити провінційний уряд кожної зі степових провінцій; Додатки ті визначують також засади, на яких буде вирішуватись чи і яку суму належиться дати як допомогу за недорід або невровжай від акра.

Ті додаткй зазначують, що недорід або невровжай буде рахуватися за такий тоді, коли один акер засіяного поля видасть лиш 5 або менше як 5 бушлів зерна.

В Саскачевані можна буде подавати аплікацію по допомогу тоді, як невровжай охопить полосу не меншу як 171 тавншипів в одній місцевости.

Алберта зможе вносити подання на запомогу, якщо врожай схибить у полосі не меньшій як 90 тавншипів в одній місцевости, а Манітоба має право вносити подання від 54 тавншипів в одній полосі.

Дотепер закон про відшкодування за невровжай передбачував квоту тавншипів: 146 у Саскачевані, 100 тавншипів у Манітобі і 100 в Алберті.

Той розподіл був несправедливий і його змінено як подано повище.

Інші додатки, які пороблено в тім законі, відносяться до подробиць адміністрації "Борду оф Рівю" тому ми їх тут не подаємо, бо вони для загалу менше цікаві.

В липні було найменше сонця від 1920 року

Домініяльне метеорольоґічне бюро в Едмонтоні оповістило, що Едмонтон і середуща Алберта мали цього року в липні найменше сонця від 1920 року. Разом було в липні 250 годин сонця.

Дощів було в липні 3.73 цаля, а найбільше дощу в тому місяці було 8.31 цаля в 1937 р

Пересічна температура виносить 60.8 степенів вище зера. Найтепліше було 86 степенів, але таких днів було заледви кілька.

Загально — місяць не був нормальний. Дощ обділив землю всюди рівномірно. Град не зробив жадної шкоди.

МЕССІ-ГЕРРИСА

Тракторний Ґрейн-Ґрайндер

НОВА СПРАВНІСТ
НОВА ВАРТІСТЬ
НОВА ЕКОНОМІЯ

Нові частини Мессі-Геррісового Но. 10 Ґрейн Ґрайндера (млинка до мелення дерті) надають їм надзвичайну вартість. Ці нові частини включають Роквуда, файбер пулій; пасок можна насувати на пулій без розшнуровування; S.K.F. дуже витревалі галкові биринги в головній осі, а тому вона легко обертається; ексклюзивний Мессі-Герриса патентований сверловий посувач зерна і контролюючий стискувач; докладно збалянсована стінка що до неї прикріплюється деревяну плиту, яка тому однорідно мелить; посувач для мілкого і шорсткого мелення; великий низький кіж на зерно; двоякої величини 10½ і 12 цалів.

Дістаньте близчі пояснення від вашого доставця або пишіть:

"Услужлива Рука на Канадійській Фармі"

MASSEY-HARRIS
COMPANY, LIMITED
TORONTO MONTREAL MONCTON WINNIPEG BRANDON
REGINA SASKATOON SWIFT CURRENT YORKTON
CALGARY EDMONTON VANCOUVER

"Купуйте товари вироблені в Канаді і так помагайте виграти війну. Машинерія Мессі-Герриса зроблена в Канаді.".

Пшеничні зсипи будуть тріщати

З Шикаґа доносять, що Північна Америка буде мати незабаром найбільшу дотепер кількість хлібового зерна а також зерна для годівлі тварин. Найбільша журба цієї частини землі є тепер — де те все добро змістити.

В противенстві до цього стоїть Европа. Цьогорічний її врожай підноpмальний. Країни знищені війною будуть мати брак пашного зерна, а деякотрі місцевости будуть терпіти на брак хліба, якщо уряди завчасу не подбають про рівний розподіл хлібового й пашного зерна.

В Північній Америці буде лиш самої пшениці для вивозу 600,000,000 бушлів. Це найбільша її кількість на протязі історії.

Дальші транспорти британських дітей до Канади

До східньо - канадійського порту причалили в вівторок два кораблі, які привезли дві тисячі пасажирів з Британських Островів, між якими було 1,500 дітей. Діти будуть приміщені в домах гостинних Канадійців аж до закінчення війни. Ці, як і попередні діти, приїхали до Канади заходами приватних осіб і вони не мають нічого спільного зі схемою британського правління евакуації дітей.

Вигляди на врожаї в Піс Ривері знамениті

Дня 31. серпня головний офіс Північно-Канадійських Залізниць опублікував звіт відносно збіжевої рістні в Піс Ривері. Той звіт подає, що вигляди на врожаї в тій частині північної Алберти знамениті та що там тепер є подостатком вогкости.

В Давсон Кріку гарна погода з західніми вітрами.

Збіжжя ростуть гарно в Пус Купей і є вигляди на гарні збори. Вогкости є доволі, але здаласяб тепла погода.

В Гейт дощева погода, потрібно сонця й тепла для визріття збіжжя, яке висипалося й почало наливатись.

У Біверлодж погода тепла, перепадають дрібні дощики; пшениця вже наливається а шорстке збіжжя висипалось. Погода вдоволяюча.

У Вемблій погода вдоволяюча, на поміч прийшли рясні дощі. Пересічна висота пшениці й вівса — 30 ц.

З інших околиць тієї полоси звіти подібні а вигляди на врожаї всюди ідеальні.

Фабрики вибухових матеріялів у Канаді подвоєно

Дост. С. Д. Гов, міністр муніції й постачань, заявив дня 31-го липня в оттавськім парляменті, що на зазив Великої Британії канадійські фабрики, що продукують вибухові матеріяли, будуть подвоєні а вложений у них капітал винесе $60,000,000.

Взагалі в останніх місяцях Канада почала швидко розбудовувати фабрики зброї так, що в скорому часі ця країна стане одною з головних продуцентів зброї для Британської Імперії й її аліянтів.

16-літній хлопець дістав 5 літ тяжкої вязниці

В нас була попередньо згадка, що в Калґарах судили 16-літнього хлопця волокиту зі Східньої Канади за кільканацять вломів. Хлопець признався на суді, що на злу дорогу вступив він під впливом читання "комик меґезінс". Суд присудив йому пять літ тяжкої праці у вязниці в Принс Алберт. Ось куди завели його неморальні грукові книжки.

Втопився, ратуючи брата

Федь Лазарук, син Миколи Лазарука в Ройкрофт, на Піс Ривері, ратував потопаючого брата Тимка і самий пішов під воду. Тимка виратував Еміль Загара але Федя не вдалося привести до життя.

Канада буде всилі будувати по 360 літаків місячно

Міністр зброї й постачань, дост. С. Д. Гов, подав у парляменті дня 31-го липня урядове звідомлення розбудови канадійської ф а б р и ч н о с т и. Між іншим він сказав, що канадійські фарбики будуть внедовзі так розбудовані, що в 1941 році продукуватимуть по 360 літаків і по 30 танків місячно.

Цифри, які цей міністр навів, від початку війни дотепер, є подивляючі; вони вказують на величезну розбудову фабричної індустрії; деякі фабрики вже тепер найбільші в Британській Імперії. Продукція фабричних витворів, що їх ті фабрики тепер випускають, є найвища за всі часи, однак за шість місяців від тепер ці витвори будуть представляти лиш маленьку частину в порівнянні з майбутньою продукцією.

Міністр накреслив пляни фабрик, що будуть виробляти кріси й канони до величини 25 фунтів, а також фабрику гармат для воєнних кораблів; ця остання буде коштувати $10,000,000 і буде найбільша та наймодерніша в Британській Імперії.

Закупна машинових знарядів, що їх поробалено в Канаді та Злучених Державах, переходять людську уяву.

Посли з Заходу домагаються 90-центової ціни за пшеницю

Ліберальні посли західньої Канади зорганізували окремий парляментарний комітет, який поставив правлінню домагання, щоб воно загарантувало західнім фармерам мінімальну ціну пшениці по 90 центів бушель, а не по 70 центів, як то воно проголосило минулого тижня. Той самий комітет по ставив також домагання, щоб д о м і н і я л ь н е правління ухвалило піставову ціну за пшеницю, яка буде перевезено до Венкуверу. З того могли б користати албертійські фармері, бо дорога з Алберти до Венкуверу коротша як до Великих Озер (Форт Виллляму й Порт Артуру).

Премієр Кінґ обіцяв, що кабінет візьме то пропозицію комітету під наради.

Град побив худобу

В полудневім Саскачевані, від Естеван до американської границі, падав у четвер пів години грубий град і знищив засіви. Фармері мали врожай перший раз від 12 років. Град повбивав багато худоби.

В Манітобі зачалися жнива

В ріжних місцях Манітоби косять пшеницю, також у південно-західнім Саскачевані й південній Алберті.

В Манітобі скосили також 5 до 50 процент ячменю. Цього тижня зачнуться жнива в цілій провінції.

Мати, дочка і внучка згинули в автомобілевім випадку

На скруті гостинця між Едмонтоном і Калґарами, 60 миль від Калґар наїхали на себе в неділю два автомобілі. Внаслідок колізії згинула 74-літня пані Єлисавета Гикс, 49-літня її дочка пані Лизетта Мекдоналд і 20-літня внучка Жін Мекдоналд. Четвертий член родини, 15-літній хлопець і три інші особи були поранені.

Поліція шукає за напасником

Невислідженй досі напасник напав в четвер уночі, 1. серпня (десь коло 11-ої години) на 19-літню дівчину, Анну Бартко, біля її дому при 730 Причард евеню в Вінніпеґу.

Як дівчина йшла додому, якийсь чоловік перейшов її й ударив твердим предметом по голові. Дівчина відразу впала, але зараз піднялася й — хоч перестрашена і приголомшена — зайшла додому. Її зараз відвезено до шпиталю.

Поліція шукає за напасником.

Веґревильську субдивізію державної поліції (Р. С. М. П.) перенесено до Едмонтону. У Веґревилі залишиться пять полісменів для служби.

На господарські теми

Охорона перед нападкою в бджіл

Нападка (грабування) є сталою морокою а навіть небезпекою в пасіці. За дуже гарячої погоди, коли мало або й зовсім нема нектару в квітах, бджоли легко підпадають спокусі напасти на інший вулик і легким коштом поповнити свої власні запаси меду. По довшім чи коротшім бою з вартовими бджолами біля входу до вулика, напасники вдираються до середини слабшого пня, особливо коли він є безматочний, і за якийсь час винесуть з нього ввесь мід до свого власного вулика. Нападка може статися з причини недбайливого поводження з медом в часі його вибирання, або при підгодівлі бджіл. Щоби уникнути нападки, ніколи не відкривайте вуликів на довший час, як це потрібно, особливо це важливо памятати під кінець медозбору. При перегляді вуликів у той час, всі відставлені набік надставки (супери) треба прикривати ґумовими прикривалами або хоч густими чистими мішками. Крім того всі слабші пні потрібно стало доглядати й коли помічається між бджолами нахил на них нападати, отвори негайно треба зменшити, тоді вони легше обороняться проти злодіїв.

Наколи пень дуже слабий у порівнянні з іншими в пасіці, від нападки (якщо вона вже почалася), спасти його можна тільки через занесення до пивниці на кілька днів, бо за два-три дні напасники забудуть про свою жертву. Зрозуміло, що пивниця мусить бути цілком темна й без якихбудь отворів чи дір, бо бджоли вилітають на двір і вже не повернуться назад. По виставленні такого пня знов у пасіці, він мусить бути поставлений на те саме місце, де й перед тим стояв.

Часто трапляєтсья нападка ще й тому, що пасічник виставляє "облизувати" рямки після екстрактування меду. Та ка практика є дуже шкідлива. Бджоли з великим завзяттям той мід переносять до своїх вуликів, але як тільки все заберуть, кидаються на слабші пні й починають їх грабувати. Більш того, грабунок може розпочатися навіть тоді, коли бджоли лиш чують запах меду, хоч і не хочуть до нього дістатися. Тому то екстрактовання меду варт робити в закритім приміщенні й подалі від пасіки.

В Україні при нападці починають тепер уживати нового й цікавого способу. Біля отвору того вулика, на який нападають, ставлять велике шкло так довге, як широкий вулик, ніби прикривши його спершу вповности, лишаючи отвори тільки з боків. Свої бджоли, цеб то ті, що належать до такого пня, досить легко знаходять ті бічні входи, але чужі, що наміряються грабувати, вдаряються об те шкло і взагалі крутяться зпереду. Це припиняє нападку, особливо коли й самий отвір до вулика було зменшено до розміру "одної бджоли", цебто яких чверх цаля завширшки.

Тут у Канаді про цей спосіб боротьби з нападкою ще нічого не знають. Наколи хто з пасічників його випробує при нагоді, цікаво було б почути про наслідки.

Догляд за травниками

Нищення смітистих рослин у травниках вважається одним з найголовніших заходів для утримання їх у добрім стані на довгі роки. Добрий травник мусить мати густу дернину, а цього можна осягнути тільки тоді, коли траві не перешкаджають смітисті рослини, які відбирають не тільки вогкість, але й поживу. Вміле гноєння, своєчасне скошування та поливання водою, й нарешті підсівання де потрібно — це ті чинники, що спричинюються до поліпшення травника.

Центральна Домініяльна Експериментальна Фарма радить погноювати травники два рази річно й то повним угноєнням — перше на весні, так вчасно як тільки можливо, та вдруге на початку осени, десь у місяці вересні. Для цієї мети порадно вживати штучного угноєння, що має від 4 до 5 процент нітроґену (азоту), 8 до 12 процент фосфорової кислини й 4 до 5 процент поташу. Це угноєння треба давати від 15 до 20 фунтів на 1,000 квадратових стіп травника.

Траву треба скошувати часто, вживаючи гострої косарки (ловн мувер). Траву треба лишати від 1½ до 2 цалі високою. Нижче скошування сприяє ростові деяких бурянів. Де можливо, штучно поливання травника дає гарні наслідки за гарячих літніх місяців. Все ж травника не треба поливати так довго, доки зявляються ясні ознаки, що йому бракує вогкости, а зачавши поливати, земля має бути промочена щонайменше на чотири цалі завглибшки. Часте але недостаточне поливання не є бажаним, бо воно сприяє ростові коріння при самій поверхні ґрунту, й поживні речовини, що лежать глибше, не будуть використані, хіба буряни їх дістануть. Всякі лисини в травниках потрібно засівати вчасно на весні, а потім знову під осінь, звичайно в другій половині місяця серпня.

Дуже важливим є усування всіх джерел звідки може дістатися на сіння смітистих рослин. До таких джерел можна зарахувати буряни, що ростуть попід загородами та по при дороги, вживання свіжого або мало перегнилого гною й остаточно вживання дешевого насіння трави, яке може мати в собі й насіння смітистих рослин. З цього бачимо, що всі буряни, з яких вітер може принести насіння на травник, мусять бути винищені ще нім вони дозріють. Ніколи не треба вживати свіжого гною, лишень добре перегнилий, майже чорний. Нарешті купуйте тільки найліпше насіння трави, так зване Ґрейд Но. 1. Бо тільки те насіння дає запоруку повної чистоти від усяких небажаних домішок.

Що то є "квасний ґрунт"

Нераз читаємо про так зв. квасний чи заквашений ґрунт. Та неодин може не знати, що то таке квасна земля. Але така земля вправді є. Воно правда, що коли взяти трохи такої землі на язик, то може не відчуваємо квасного смаку, бо кваси (кислота), які є в ріллі, дуже розріджені. Але ніжні корінці рослин дуже вразливі на заквашеність ґрунту. Впрочім щодо того між управними рослинами є ріжниця. Коли одні як: жито, овес сарделя, лубин і картопля можуть рости й на заквашених ґрунтах, то знов інші як: буряки, ячмінь, пшениця, горох, конюшина червона та люцерна не люблять квасних ґрунтів.

Кваси повстають у землі через гниття природних рослинних речей, коли повітря не має достоточного приступу. Коли гноїмо ґрунт стаєнним гноєм, або приорюємо лубин, сарделю, або хоч би стерню, а земля пухка, то приоране бадилля чи солома зігниє в землі скоро. Коли ж земля тяжка, непровівна, коли повітря має тяжкий доступ, то приорані рослинні частини не "перепалюються" в землі так швидко, але починають гнити. При тім гнитті повстають кваси, які нагромаджуються і з часом заквaснюють ґунт. Найчастіше виступає це на підмоклих ґрунтах, бо всі вільні щілини між грудками землі виповнює вода і не впускає туди повітря. Постійно заквашена земля є в лісах, але та заквашеність не шкодить зростові дерев, а гриби люблять рости лиш на заквашеній землі. Це треба тямити, коли на місці свіжо викорчуваного ліса має бути рілля.

Коли в шклянку налиємо якоїсь кислоти, наприклад оцту, й будемо до нього додавати кілька разів по трошки вапна, соди або луґу з деревного попелу, то по якімсь часі той оцет перестане бути квасний. Кажемо тоді, що те вапна чи сода звневтралізували квас.

Отже подібно, як у тій шклянці, діється в ґрунті. Коли в землі є досить вапна або інших луґів, то кваси, які в ній творяться, будуть зневтралізовані і ґрунт не буде квасний. До ґунтів, які мають у собі багато вапна, належать ґрунти, утворені на вапнякових скалах, а крім того деякі так звані лісові глинки. Але наші піскові та пісково-глинкові землі звичайно мають у собі дуже мало вапна й через те вони більше або менше заквашені. Часто бідні в вапно є навіть землі, де близько є поклади вапна, а це з тої причини, що дощева вода сполокала вапно з одного шару землі до нижчих шарів.

Чи в землі є вапно чи ні, на це можуть нам дати вказівку деякі познаки. І так там, де росте дико квасок, земля квасна й потребує вапна. І навпаки, коли росте полевий мак (мачок — папавер реас) рідко росте на квасній землі, а коли деинде й покажеться, то є тоді дуже мізерний. Коли наприклад у пшениці аж червоніє від полевих маків, то знак що в ґрунті багато вапна. Коли взяти грудку землі й полити її солиною кислотою або хоч міцним оцтом (есенцією) а з грудки пічнуть зараз добуватися бульки газу, то знак що в тій землі є вапно, отже вона не є квасна.

Та щоб точно означити скільки в землі вапна і чи багато вапна їй треба додати на це треба окремих приладів. Такі прилади дуже добрі і мають їх лиш досвідні стації (експеріментал стейшенс).

Найліпше вапнувати поле з початком осени й то таке, на якім мають бути: буряки, горох, яре збіжжя, а особливо коли в те збіжжя мається намір сіяти конюшину. Коли земля глинкувата або глинкувато піскова з підложжям глини, то найкраще звапнувати її паленим меленим вапном при чому треба висівати 200 до 400 фунтів на один акер поля. Палене вапно не лиш відквашує землю, але й робить її більш пухкою. Затe піскові землі, котрі й так пропускні, ліпше вапнувати не паленим вапном, але меленим вапняком, коли такий є близько.

Б. В.

Хто такий Джордж Мандель?

Останніми часами можна було часто стрінути в американських часописах імя французького міністра Джорджа Манделя. Він був міністром внутрішніх справ і поліції. Як Франція програла війну, він відлетів до Лондону.

Хтож то такий цей Мандель?

Здивуються дуже читачі, коли їм скажемо, що Джордж Мандель це Жид родом з Бродів, у Галичині. Його імя було Герш Мандель. Його тітка родом з Буська (недалеко Бродів), виміґрувала молодою дівчиною до Парижа, де стала акторкою. Через неї молодий Герш, що став у Франції Джорджем — вкрутився на секретаря у Клеманса.

Як Клемансо був премієром Франції, Мандель став його генеральним секретарем та дорадником.

По війні Мандель вже був неаби-яка особа у Франції. Став секретарем радикальної партії, опісля міністром кольоній, а вкінці міністром внутрішніх справ і поліції.

Поляки і Британія підписали новий військовий договір

Ген. Сікорський, головний вожд польськьких військ в Великій Британії і премієр польського уряду оповістив заключення нової польсько-британської мілітарної конвенції. Умова потверджує дальше існування польсько-британського політичного союзу і постанову ведення дальшої спільної боротьби аж до побіди.

Сікорський додав, що командaнти польської армії, яка боролася у Франції, прибули до Англії. Сікорський відзначив жовнірів, головно "Карпатську Бриґаду", яка вернулася з Норвеґії. Всі труби зістали вибиті або попали в німецький полон.

Колись і тепер.

— Бабуню, що це за кістинь ви маєте?
— Шлюбний.
— Джі, які грубі перстені колись носили!
— Так, донечко, але вони були на ціле життя.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
кий український католицький
тижневик у Канаді.
кожного вівтірка Видавнича
Спілка "Українські Вісти"
-109 Стріт Едмонтон, Алберта.
передплата $2.00
Злучених Держав $2.50
оголошення не відповідаємо.

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday
by the
UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Subscription in Canada per year $2.00
in the United States, per year $2.50

Вівторок, дня 6. серпня, 1940.

Сорокліття Священства Преп. о. Созонта Дидика, ЧСВВ.

Святкування роковин визначних живучих громадян має на і не тільки вшанувати дану одиницю за її діяльність для оду, але ще більше — виховувати молоде покоління в шані до заслуг і авторитету тих, що стояли у проводі й тили шлях для розвою суспільности. Такі нагоди — ювимають особливо велике значіння у нашій сучасній дійсно в Канаді, де пошана для піонірів нашої іміграції — це кість.

А всетаки нинішнє життя українського народу в Канаді вивається не тільки працею живучих, але теж — і то в икій мірі — й колишньою працею тих, що їх нема вже живими і тих, що їх голови покриті сьогодні сивиною. ація тих людей, тих піонірів, представників того старшого оління, переходить у грядучі покоління як всенародній італ. Цей капітал стає тимбільше благодатним і живорним, чим глибша в народі пошана для традиції й автоету заслужених громадян. Вони, оті представники нашого ршого покоління, творять забороло проти розкладових уй і упадку, вони дають силу й могучість сучасному поконю, якщо те сучасне, нове покоління вміє в практиці шануи четверту заповідь Божу.

У тіні живої традиції, у тіні живих дубів, як писав колись ин наш публіцист, росте і кріпшає нація. Хуртовини нашої оклітньої історії в Канаді валили нераз і наші дуби, нівеи нашу національну й релігійну традицію, полишаючи нам огади про сектанство й національно політичне партійниц. Але в часі отих хуртовин залишилися серед народу рі дуби, як охорона перед цілковитим спустошенням.

Отими старими дубами й охороною серед нашого народу Канаді, було і є українське греко-католицьке Духовенство. авда, сьогодні вже є провідники в ріжних ділянках нашого рного життя й серед світських, але донедавна ще не було одної ділянки, де провід не давало б духовенство.

В житті українського народу в Канаді відіграли провідну ю священики світські і священики Чинів ОО. Редемпторив та ОО. Василіян. В окремих ювилейних виданнях "Украських Вістей" а також у наших календарях, брошурах, а обливо в "Історії Української Греко-Католицької Церкви в наді" пера о. П. Божика, роля ОО. Василіян була вповні світлена. Такі імена, як о. Плятонід Філяс, о. Іван Тимочко, Матей Гура, о. Атанасій Филипів, а особливо о. Навкратій ижановський, живуть у будуть жити в памяти українського оду в цім краю, хоч їх уже нема тепер між нами. То були перші місіонарі-піоніри, то були ті дуби, які силою свого ка, силою своєю самопосвяти для Бога, для нашої святої ркви і для Народу нашого, зуміли здержати бурю релігійго сектанства і разом зі своїм Епископом, Преов. Кир Никою та іншими священиками — світськими і з Чина ОО. демптористів, зуміли врятувати наш нарід у Канаді перед ковитим розбиттям.

До тих перших місіонарів-піонірів належить також Впр. Созонт Дидик, довголітній ігумен ЧСВВ в Едмонтоні, якого рокліття священства маємо щастя вшанувати сьогодні.

* * *

Уродився Впр. о. Ювилят 21-го грудня, 1875 р. До Чина тупив 15-го жовтня, 1892, монаші обіти зложив 28-го травня, 94, а на священика висвячений був 5-го серпня, 1900.

До Канади приїхав Впр. о. Дидик із першими ОО. Васинами і прибув до Едмонтону 1-го листопада, 1902 року, зом з о. Філясом і о. Антоном Строцьким. Разом з іншими О. Василіянами засновував місії, парохії та будував церкви околиці Едмонтону й Мондеру. Ціла початкова праця місірів-піонірів відбувалася серед безустанних подорожей. То ли часи, коли треба було носити чи возити з собою всі рковні ризи й річи, день у день складати їх у валізки й складати на Богослуження. Кожна греко-католицька хата, що вона була дещо обширніша, служила за церкву. І час прав не був тоді такий частий, як тепер — в неділю, чи ито. Відправи відбувалися тоді, коли була нагода або жність, навіть у будний день.

Душпастирська праця о. С. Дидика в Канаді на протязі таннїх 38 років — це історія нашої Церкви, зокрема історія ців Василіян: боротьба з ріжними православними сектами, ротьба з протестантами, соціялістами, місійна праця, оргаування нових парохій, будова церков, шкіл, братств, товаств і все те, що входить в обсяг церковно-релігійного й спільного життя. У всіх тих ділянках о. С. Дидик брав тивну участь.

На окрему згадку заслугують старання о. С. Дидика про ого Епископа в Канаді. На всеканадійському католицькому борі в Квебеку в 1909 році о. С. Дидик в устнім і писемнім кладі представив Апостольському Делеґатові потребу ремого Епископа для нашої Церкви в Канаді. Його старан в цій справі велись далі, аж доки Апостольська Столиця назначила першого нашого Епископа в Канаді в особі еосв. Кир Никити Будки.

Осінню, 1910 року, коли до Канади приїхав Ексцеленція итрополит Андрей Шептицький, о. С. Дидик подорожував Митрополитом по Канаді як його секретар. Коли 8-го лип 1918 року, деякі українські "патріоти" зробили були фальвий донос на Епископа Кир Никиту Будку, що він нібито бурював нарід проти Канади й Епископа Будку арештоно в Геффорді, Саск., ОО. Василіяни зараз вислали Впр. С. Дидика, щоб станув в обороні Епископа.

До важніших заслуг Впр. о. С. Дидика належать також го старання про українську католицьку пресу в Канаді. дяки його старанням засновано було видавництво, що видавало "Канадійський Українець". А коли той часопис перестав виходити, о. Созонт Дидик був одним із членів-основників "Українських Вістей" та довголітнім президентом Видавничої Спілки, що видає цей часопис.

Не вважаючи на свій вік, Впр. о. С. Дидик далі безупинно зайнятий душпастирською працею і якраз тепер вся його увага присвячена будові нової величавої церкви в Едмонтоні.

* * *

В особі Впр. о. Созонта Дидика маємо тепер одинокого з перших місіонарів-піонірів в Канаді. Його довголітній життєвий досвід, Його 40-літня душпастирська праця, Його авторитет і пошана до Його особи не лиш серед нашого народу в Канаді, але й між іншими нашими співгорожанами, ставлять Впр. о. Созонта Дидика в ряд заслужених піонірів-місіонарів, в ряд дубів, у тіні яких росте і кріпне нове покоління українського народу в Канаді. Хай Всемогучий Бог, у Своїй доброті, збереже для нас того Піоніра-Місіонаря на многі літа!

(— 1 —)

БІБЛІОТЕКА І МУЗЕЙ У СТЕМФОРДІ

— КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК УКРАЇНЦІВ У НОВІМ СВІТІ

I.

Місяць тому "Українські Вісти помістили заклик Управи Національної Бібліотеки і Музею в Стемфорді (в стейті Конектикат у Злучених Державах) з проханням доповняти ту українську національну установу всіма памятками культури, що відносяться до життя нашого народу в Европі й на американськім континенті.

У відозві сказано, що окупація Західньої України большевиками поставила українську культуру в дуже критичне положення. Всі культурні скарби, нагромаджені цілими поколіннями в бібліотеках та музеях, відділені від нас та від прочої Европи непроходимим муром і Бог знає що останеться з тих вікових надбань нашого народу.

Являється конечністю — пишеться в заклику — у спокійній невтральній країні громадити усе написане, усі памятки, що відноситься до життя українського народу. Того нині ніхто не робить і коли це не станеться негайно, загрожує нам, може раз на все, затрата численних слідів релігійного, культурного, політичного та господарського життя української нації у передвоєнній та воєнній добі.

Той обовязок перейма на себе Національна Бібліотека та Музей у Стемфорді. Ті установи існують вже від шести літ і нині вже мають понад 6,000 томів книжок, 178 збірок часописів і 46- музейних збірок. У заклику сказано, що

1. Бібліотека збирає книжки, часописи, летючки та всякі інші друки в українській і неукраїнській мові, які відносяться до життя українського народу.

2. Далі, збирає часописи з перед теперішньої війни, особливо старокраєві. Бо хто знає чи взагалі ще ті річники заховаються після тої воєнної заверюхи. Збирає часописи, які тепер виходять і просить надсилати по два примірники кожного видання. Це збирання мало б на меті зберегти матеріяли, особливо пресу, до часу, коли відносини змінять-ся і їх можна буде передати краєвим музеям та архівам.

3. Стемфордська бібліотека заложила відділ рукописів і просить присилати їй всякі рукописи і переписку публичного значіння, старі та нові. Збирає книги та протоколи товариств, церковних комітетів, політичних організацій, фотографії, бо вони становитимуть для дослідника культурного життя української еміграції на американськім континенті незвичайно важний матеріял.

4. Стемфордський музей збирає все, що насвітлює життя українського народу в краю та еміграції.

Стемфордська бібліотека і музей подумані як всенаціональні установи в тому розумінню, що ужиткувати їх збірами могтиме кожен, хто забажає студіювати українську культуру. Власником тих установ є Українська Католицька Епархія в Злучених Державах, і вона бере на себе тягар удержання тих установ, складаючи в той спосіб лепту для загального добра.

Такий є зміст відозви Управи Національної Бібліотеки і Музею в Стемфорді.

II.

Хоч установи в Стемфорді вже існують шість років, їх управа звернулася оце перший раз з того роду відозвою, щоб на вільній землі Америки створити Українську Національну Бібліотеку та Музей, осередок нашої духової культури в Новім Світі. На це склалися дві причини:

1. Обставини, в яких тепер живе український нарід, тобто окупація Західньої України большевиками і страх, чи остане що там з культурних надбань українського народу. Щоправда, поза межами території України осталося ще дві установи, Український Музей Визвольної Боротьби у Празі та Національна Бібліотека С. Петлюри у Парижі, одначе й їх майбутнє невідоме, а нині вони в такім положенні, що не в силі збирати все, що всесторонно насвітлює нинішнє українське життя.

2. Друга причина — це незвичайно солідний підхід до справи. Пригадаймо собі, скільки було серед нашого народу в Америці й Канаді починів, скільки шумних і бомбастичних закликів до творення всяких інституцій та організацій вищого степеня. Ініціятори тих починів звичайно представляли собі справу дуже легкою: замість солідного передумання, підготови, а відтак систематичної і впертої щоденної праці — такі справи вирішували в принагіднім гурті одиниць, написали буйну відозву до преси, скликали один два мітинґи або зїзди, хтось шарпнув сюди-туди, і на тім кінчилося. За рік або два знову хтось зробив трохи вітру — і знову застій, і знову нічо. А наслідок був той, що ширший загал став пізніше відноситися з невірою навіть до найкращих починів і найідейніших людей, мовляв, ми вже неодно бачили і нічо не вийшло. Орґанізатори тих починів або самі не мали в собі віри, або були людьми короткого віддиху, або не мали орґанізаційного хисту. Секрет всякої орґанізації полягає в тім, щоби колесо, раз пущене в рух, не стало і крутилося з щораз більшою силою.

Основники стемфордських установ знали той секрет і поклали солідні підвалини під ту інституцію. Завдяки великим трудам і заходам Преосв. Кир Константина і жертвенности Українців католиків у Зл. Державах створено найперше матеріяльний осередок до здійснення цеї шляхотної ідеї. Побіч трьох величавих будинків з каменя в норманськім стилі на гайскул і семинар набуто ще четвертий на бібліотеку і музей. Відтак основники придбали своїми жертвема і трудами понад 6,000 книжок, 178 збірок часописів давних і теперь виходячих і 461 музейних збірок. Обставини склалися щасливо, що з вибухом війни знайшлося у Злучених Державах кількох наших вчених з Галичини, і їх запрошено до праці в Стемфорді. Українська Католицька Епархія, завдяки жертвенности Українців католиків, взяла на себе тягар удержання тих установ. Ось так все відбувалося пляново і постепенно.

І коли в той спосіб положено солідні основи під ті установи — Управа вийшла перед українське громадянство і сказала:

"Стемфордська бібліотека та музей подумані як **всенаціональні установи...** Управа бібліотеки та музею має повне моральне право звернутися до всего українського громадянства в Америці та поза Америкою, без огляду на релігійну чи політичну приналежність з просьбою помогти доповнити й на майбутнє постійно доповняти Національну Бібліотеку та Музей в Стемфорді... Зрозуміймо наш національний довг супроти української культури та поможім урятувати для українських наступних поколінь сліди духового життя та змагань їх предків".

Відозва появилася в 1940 р., рівно 75 літ від часу, як до Злучених Держав приїхав перший історично відомий український емігрант Агапій Гончаренко, 2) коли добігає 50-ліття української еміграції до Канади (В 1891 р. прибули перші українські поселенці з Галичини — Василь Ілиняк і І. Пилипів (ський), 3) у 35 літ від заснування "Національного Музею" у Львові Їх Ексцеленцією Митрополитом Кир Андреєм Шептицьким (повстав у березні, 1905), і 4) в році поневолення Москвою всеї української землі.

(Кінець буде.)

Осип Назарук.

Культура публичного виступу

ЯК МАЮТЬ ПРОМОВЛЯТИ БЕСІДНИКИ І ЯК МАЄ ПОВОДИТИСЯ НА ЗБОРАХ ПУБЛИКА

ФОРМАЛЬНІ ВИМОГИ

(Продовження)

Хто приходить на якусь лекцію, реферат, виклад чи промову, а вміє думати про те, що робить, той передовсім мусить додуматися до того, щоб з ужитого часу мати якнайбільше хісна.

Тільки виїмкові промовці, дуже загартовані життям і вправою та здорові з природи витримують невідповідне поведення слухачів так, що це їх не виводить з рівноваги і не впливає кепсько на хід їх думок та на їх арґументацію (а деяких навіть побуджує до бистрішого думання та дотепнішого реаґування).

1) Отже перший обовязок слухачів, якого виконування також їм принесе хосен, це: поводитися прилично. Це значить молодому прелеґентові взагалі не перебивати (бо він ще не має вправи, щоб якстій добре відгризтися). А старшому і вправному прелеґентові можна і часом навіть добре перебити його промову якимсь окликом. Але це можна робити тільки тоді, коли а) слухач дійсно має що сказати в оклику, б) та й тоді робити це по можности рідко. Перебивання прелеґентові дурними й частими окликами детонує молодого прелеґента нераз до тої міри, що він взагалі перестає на будуче думати про публичні виступи. Коли це людина совісна й позитивна, то ясна кожному шкода з відстрашення такої людини від публичного життя. А перебивання старшого і вправного прелеґента пустими й дурними окликами й увагами, має звичайно той наслідок, що прелеґент виробляє собі погляд на слухачів як на людей, які нічого розумнішого від тих окликів не годні з себе добути. В консеквенції прелеґент звичайно обнижує якість змісту того, що має сказати. А це, розуміється, зовсім не виходить на хосен ні слухачам, ні публичній справі.

2) Ну добре, міг би хтось подумати, але яка на те рада? Та ж дурнів з дурними окликами й увагами не сіють і спеціяльно не плекають. Вони самі родяться й виростають. Отже є на те рада й виконування її це другий обовязок всіх слухачів. Коли заввакиться а) що хтось перебиває молодому і ще недосвідченому прелеґентові, б) що хтось робить навіть досвідченому прелеґентові дурні оклики, в) що хтось робить вправді незлі оклики, але занадто часто, — тоді треба мати відвагу збірно виступити з домаганням до президії, щоб зробила кінець таким перериванням. А коли предсідник зборів митка й не має енергії тай не годен собі дати ради зі шкідниками, тоді присутні мають обовязок реаґувати безпосередньо в обороні прелеґента, навіть, коли б це мало довести до розбиття сходин. Хосен із розбиття сходин буде такий, що молодий думаючий прелеґент не дістане відрази до публичного життя, бо буде бачити, що й розумні та тактовні люди, які беруть в оборону того, що працює для публики. А старший, досвідчений прелеґент по такім реаґуванні не обнизить на другий раз якости своєї промови. Розуміється, зчиняти бучу задля одного, двох чи трьох окликів — нема сенсу. А зчиняти бучу задля дотепного оклику навіть глупо і шкідливо.

3) Більш нервовим прелеґентам майже так само (як часті або дурні оклики) докучають несвідомі переривання. Вони полягають на тім, що "слухачі" перешіптуються між собою, часом навіть і півголосом говорять — і то про зовсім інші справи ніж ті, які порушує промовець. Правда, що промовець, який говорить інтересно, звичайно не дає вирінати таким балачкам. Одначе початкуючий промовець ще не вміє відразу схопити уваги слухачів і прикувати її до себе. А й старший досвідчений промовець, що вміє це зробити, нераз має перед собою таких глухманів, що може себе потішати хіба відомим віршом з "Лиса Микити":

Став Микита та й балака,
Та найстарший пан осляка
Вже пять років як оглух...

Трудно сказати чого властиво такі глухмани приходять на реферати. Отже супроти них і супроти інших "приватних розмовників" мають серіозні слухачі той сам обовязок, що під 2.

4) Майже таксамо, а часом і більше перешкоджують слухачі промовцеві куренням тютюну. Цей некультурний звичай у часі промови став у нас вже такий звичайний, що люди навіть не застановляються над тим, в яке положення ставлять вони прелеґента, коли димом наповнять усю кімнату. Особливо прикро відчуває це такий прелеґент, що колись курив, а потому наприклад задля задухи мусів перестати курити. Він відчуває прикрість у далеко більшій мірі ніж ті, що ніколи не курили й не курять. Річ ясна, що це (залежно від нервовости чоловіка) впливає на такого референта навіть так сильно, що перешкоджує йому в скупленні думок: на тім терпить уся авдиторія. І такий чоловік просто з фізичних причин усувається передчасно з публичного життя, бо ж не переконає він розпертих у кріслах молодиків чи навіть старших тупаків, що куреня не належить до нормальних станів людини.

Отже ті, що хочуть курити на лекціях і взагалі публичних імпрезах, могли б це зробити щонайшвидше тоді, як би просили на це дозволу і як би між присутніми не спротивилася ні одна людина: бо коли спротивилася б хоч одна особа, тоді вона має рацію, бо відсутність нікотини в кімнаті це нормальний стан кімнати, особливо тоді, коли в тій кімнаті має хтось працювати своїми грудьми для публичного добра.

Коли до того взяти ще під увагу всю ту нехар, яку викликують курці своїми недокурками, киданими просто на долівку та нераз ще розтирану підошвами, — то треба признати, що великий крок до уздоровлення нашого публичного життя зробили б ті виділи наших товариств, що перевели б тактовну, але вперту боротьбу з куренням в часі лекцій, викладів і дискусій. Прецінь хто не має в собі вже настільки сили волі, щоб бодай годину-дві видержати без затроювання себе і других нікотиною, той може вийти за двері й там закурити. Приписи в тій справі добре було б прибити на входових дверях до кожного нашого льокалю й додати до них коротеньку арґументацію в трьох напрямах: а) про потребу приличного поведення курців з огляду на прелеґента, б) про шкідливість курення для здоровля взагалі, в) про незамітне, але дуже сильне підривання економічної сили нації курцями: вони ж кожного року видають на шкідливий дим сотки міліонів долярів.

(Кінець буде.)

Джеймс Кромвел, б. міністр Злучених Держав до Канади й теперішній кандидат на сенатора з демократичної партії, є за продажжю кораблів-нищителів для Великої Британії.

Росія зажадала від Румунії звороту всього залізничого майна, яке вона мала вивезти перед окупацією Басарабії і Буковини.

ЧИ РОСІЯ ВДАРИТЬ НА НІМЕЧЧИНУ?

В "Ню Йорк Таймсі" з понеділка, 22. липня, відомий англійський журналіст Авгур з Лондону, пише, що Сталін чекає нетерпеливо тої хвилини, коли Англія троха здержить Гітлера, щоб змінити свою політику. В який бік піде ця зміна — запитає не один з нас. І Авгур так відповідає:

"Російська політика — це політика Сталіна. Сер Стафорд Крипс, (анг. амбасадор в Москві), як його попередники, був здібним вивідатися, що Йосиф Сталін — це незаперечний пан Росії. З його словом все йде, без того слова, нічого не рухається. Широко говорячи, Сталін є того переконання, що тільки пять держав в світі треба брати під увагу, а це Росію, Ніпон, Злучені Держави, Велику Британію та Японію. Московська політика диктована страхом перед двома з тих держав, Німеччиною та Ніпоном. Сталін не боїться Злучених Держав ані Англії. Тому, як довго інтерес Росії вказує держатися здалека від війни, Сталін робить порозуміння з Німеччиною й Ніпоном, а головно з Німеччиною, бо Сталін уважає Гітлера куди небезпечнішим ворогом.

"Однак, тяжко виграна війна в Фінляндії не переконує Сталіна, що Росія зуміє уникнути більшої війни. Сталін є дуже добре обзнакомлений з німецьким узброєнням. Він знає, що московська армія не буде в силі здержати лявіни німецьких панцирних дивізій, якщо вони рушать з Польщі в напрямі Москви. Це страх перед Англією, змусив Сталіна підписати пакт з Гітлером минулого серпня.

"Однак, Сталін не вірить, що панування Гітлера буде тривати довго. Навпаки, це булоб фатально для Росії, якщо теперішні німецькі побіди булиб сконсолідовані. Сталін знає, що Росія не буде всилі задержати теперішні здобутки в Польщі (Зах. Україна), Балтику та Румунії, якщо Гітлер, полагодивши справи на заході, знову звернеться на схід. Не тільки нові території, але російська Україна булаб негайно загрожена.

"В глибині свого серця Сталін бажає Англії побіди над Гітлером. Але, хоч який страх перед Гітлером, проте він не виступить проти нього, аж нацисти дістануть фатальний удар.

"Московсько-німецькі відносини представляють тепер цікавий образ. Офіціяльно, вони є знамениті, але інтеліґентний обсерватор в Москві, якщо має привілеї робити контакти в Кремлі, розриває глибоку антипатію Москалів до Німців. Навіть нині, майже рік від ославленого пакту, сподівані достави сирівців з Росії до Німеччини — не пішли. Коли німецький амбасадор іде інтернювати, то його стрічають там з візантійськими уклонами, ображуючими усмішками, солодкими оправданнями та безконечними запевненнями, що справи негайно поправляться.

"Однак, Сталін не рушиться проти Гітлера, хіба тоді, коли Гітлер буде цілковито побитий Англією. Тоді він поспішиться, щоб закріпити свої позиції та не допустити, щоб Польща стала загрозою для Росії в будуччині".

Ватикан піддержує Петена

Авторитетні ватиканські кола подають, що Ватикан формально висловив свою підтримку для нового французького тоталітарного режиму маршала Петена. Розпорядок про це зістав пересланий цапському Нунцієві Монсіньорові Валеріо Валері.

Папа Пій XII. має переконання, твердять ці кола, що маршал Петен і віцепреміер Лавал будуть працювати для відбудови французького життя по лінії згідній із лінією Церкви.

Рівночасно авторитетні ватиканські кола підкреслюють, що Св. Отець буде піддержувати французький уряд у його боротьбі проти поширювання комунізму, атеїзму, матеріялізму і проти проти-релігійних і проти-клерикальних елементів, хоч відносно французьких політичних питань буде стояти набоці.

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

2	П	**Ілії пророка** (на неділю)
3	С	Симеона й Івана прп.
4	Н	**7 по С.** Марії Магд., Фоки
5	П	Трофима і ін. муч.
6	В	† Бориса і Гліба мч.
7	С	† Успення св. Анни
8	Ч	Єрмолая і ін. сщмч.
9	П	†Пантелеймона вмч.
10	С	Прохора й ін. ап.
11	Н	**8 по С.** Калініка мч.
12	П	Сили і ін. ап.
13	В	Евдокима прав.
14	С	Ч. Х., Макав. муч.
15	Ч	Пер. м. св. Стефана архидіяк.
16	П	Ісакія Далм. і Фавста прп.
17	С	7 молодців у Ефесі мч.
18	Н	**9 по С.** Евсигнія ісп.
19	П	**Преображення Господнє**
20	В	Дометія прпм. Пассива м.
21	С	Еміліяна ісп.
22	Ч	† Матея ап.
23	П	Лаврентія
24	С	Евпла мч.
25	Н	**10 по С** .Фотія й Аникити мч.
26	П	Максима ісп.

НЕДІЛЯ 8-МА ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА

Евангелія св. Матея, зач. 58)

У той час побачив Ісус багато народу і змилосердився над ними й уздоровив їх недужих. Як же настав вечір, приступили до нього його ученики, кажучи: Безлюдне є місце і година вже пізна; відпусти отже людей, щоб ішли в села й купили собі їсти. А Ісус казав їм: Не потребують іти; дайте ви їм їсти. А вони йому кажуть: Не маємо тут тільки пять хлібів і дві риби. А він сказав їм: Принесіть мені їх сюди, і звелів людям посідати на траві та взявши пять хлібів і обі риби і поглянувши на небо, благословив і переломив і дав ученикам хліби, а ученики людям. І їли всі й наситилися, і назбирали окрушин, що позістали, дванадцять повних кошів. А тих, що їли, було пять тисяч мужів, крім жінок і дітей. І зараз принаглив Ісус учеників увійти в човен і наперед поплисти на другий беріг, заки не відпустить народу.

Конкурс

НА ПРИЙНЯТТЯ СТУДЕНТІВ ДО ДУХОВНОГО СЕМИНАРЯ

Отсим подається до відома, що Їх Преосвященство принимають до Духовного Семинаря студентів, що бажають посвятитися духовному званню і працювати як священики для нашого народу. Кандидати мусять мати укінчену вищу школу (гай скул), бути здорові, побожні й ідейні молодці. Винятково можуть бути прийняті кандидати з XI. ґрейдом, але мусять бути дуже здібні.

Кандидати повинні знати латинську мову, щоб могли вчитися фільософії.

Зголошуватись треба негайно, найдальше до 10-го серпня, на адресу:

BISHOP'S CHANCERY
235 Scotia Street Winnipeg, Man.

Проф. Микола Чубатий.

Сімдесять пять літ життя Великого Митрополита

(29. липня, 1865 — 29. липня, 1940).

В дні 29. липня, 1940 скінчив 75 літ життя Андрей Шептицький, Митрополит Галицький та спадкоємець прав старої української Київської Митрополії. Нині Митрополит Андрій не тільки найвищий церковний достойник української землі, але Він великий тим, що вже за життя переходить до історії, стає гордощами та предметом найглибшої пошани та привязання цілого українського народу й здобуває собі почетні назви — Батька народу й найбільшого живучого Українця.

Так багато написано вже про особу, життя та працю Великого Митрополита, що зложитиб з того можна грубу книгу, а в дійсности так мало там такого, що вірно віддавалоби саму істоту, правдивий невикривлений образ тої одної із найбільших та наймаркантніших постатей нашої тисячлітньої історії. Митрополит Андрій має в собі щось із староукраїнського аскета Теодозія Печерського, із великого культурника Ярослава Мудрого, із дипльомата Мазепи та передовсім щось із гарячого запалу, ентузіязму та мучеництва Св. Йосафата й митр. Рутського. Не диво проте, що останній став найбільше улюбленою історичною постаттю нашого Митрополита.

Коли читалося нераз в українській пресі похвальні статті про Митрополита Андрея з нагоди ріжних роковин, то величність Його бачилося тільки у численних загально-національних фундаціях як приміром Національний Музей, Шпиталь школи, бурси і вкінці Українсько-Католицька Богословська Академія тощо. Кожному, хто знав Великого Митрополита зблизька, такий образ виходив блідим, бо перед нашими очима пересувався взір філантропа, культурника типу Карнегія, Ракефелера, одначе ніколи Митрополита Андрея.

Коли у статтях чи приватних розмовах український політичний діяч радби у Митрополиті Андрею бачити передовсім громадського діяча а навіть політика, то такий образ для кожного, хто зблизька знав Митрополита, виходив вже зо всім кривим та далеким від дійсности.

Найвірніше може віддавав образ Великого Митрополита покійний Олекса Новаківський, великий український мистець-маляр, який на многих своїх творах любив представляти Його як Мойсея, Провідника народу, на тлі бухаючої полумям святоюрської гори у Львові. І зовсім слушно; львівська святоюрська гора, з найкращим у цілій Східній Европі катедральним храмом, це символ кипучого життя українського народу, огорненого полумям національного та релігійного відродження з Митрополитом Андреєм як українським Мойсеєм на чолі.

Близько сорок літ український нарід покланявся ріжним, золотим телцям, блукав серед пів-поганських вірувань. Нераз і не два бунтувався він проти свого Мойсея та обкидав Його лайкою, аж доки не прозрів та не узнав Його природним духовним Провідником. Видно, що вже наблизився і наш нарід до свого Ханаану, до вільної Батьківщини.

Я мав то щастя стояти близько нашого Великого Митрополита продовж кільканацяти літ та багато від Нього вчитися та пізнавати Його глибоку душу; тому хотівби я нині у 75 літні роковини Його заслуженого життя накреслити хоч не повний образ найбільшого живучого Українця. Вже близько рік минає, як в дні мого виїзду зі Львова, 8. серпня, пращав я Митрополита Андрея. Перед моїми очима стоїть ще нині як жива велична постать, снігом десяток літ присипана голова з лагідними добрячими очима.

— “А що маю переказати американським Українцям від Вашої Ексцеленції?” — питаю на відхідним.

— “Скажіть, що нас нині сильно випробовують, Тільки в одній львівській епархії 60 священиків у вязницях, але нас жде ще дальша проба. Скажіть, що ми держимось!” Аж до дверий відпроваджував мене той ласкавий усміх батька й праведника. Це був погідний день і Митрополит Андрей чувся добре. Одначе той усміх пращав кожного навіть тоді, коли у слітну пору ревматизм крутив Його зболілі члени і терплячий Митрополит тільки найближчим звірявся: “Ох як мене нині болить”. — Дух все був бодрий, хоч тіло немічне та зболіле.

А зміст Його великої душі це Його бистрий та у майбутність пронизливий ум, Його твердий характер, Його життя аскетичне, спосібне на всяку жертву аж до мучеництва, Його запал для справи поширення католицтва на цілу Східну Европу та переконання про окрему післанницьку ролю українського народу в тій праці — оце правдивий образ духовости Великого Митрополита. В нім і вияснення його гарячої любови до української національної традиції, до українського мистецтва. Тут слід шукати вияснення до незединених братів. Тут джерело Його меценацтва.

Хто зі своїх чи чужих раз в життю мав нагоду стрічатися з Митрополитом Андреєм, вчений він чи простолюдний, рідко хто міг опертися чарови Його особовости. Такий дивний спосіб посідає Він здобувати собі серця людей.

Розмова з Ним це був справдішній духовий бенкет. Ясність думок Митрополита, спосібність обіймати справу все в повній ширині та довжині, вкінці якийсь дивний дар немов пророчим натхнінням предвиджувати будучність, на довго роблять Його особу незабутньою. Було це у вересні 1938 року, коли між большевиками та націстами йшла ще боротьба на життя й смерть. — “А побачите — сказав тоді Митрополит вчасі одної розмови — що Гітлер погодиться зі Сталіном і Галичину займуть большевики”. — Тоді вважав я це неможливістю; минув рік і все то стало дійсністю.

Одначе ні це переконання й звязані з ним трагічні вигляди для українсько - католицької Церкви в Галичині, ні шаліюча польська товпа, що вдиралася нераз аж під брами святоюрської гори з диким ревом проти Митрополита, не заколочували Його рівноваги духа та відваги. Митрополит Андрей саме тоді набирав якогось уподобання у терпінню. Він особисто немов бажав тоді навіть мучеництва, хоч серце Його сумувало і журилося за долю порученого Йому, хиткого може стада. Тоді опановувала Його звичайно якась геройська відвага “душу свою положити за овци стада”. Тільки то бажання терпіти за ідею казало Митрополитові Андреєві в перших днях вересня 1914 р., коли лявіна царських військ залила Львів, вступити у Волоській церкві у Львові на проповідницю та кинути визов потужній опікунці брехні і схизми Росії. Тільки той сам запал до терпіння казав Митрополитові ставати проти всякої неправди, розуміти і цінити тих Українців, що голови клали за українську справу, хоч нерідко по батьківськи витикав їх блуди.

Митрополит Андрей так загально знаний як добродій та основник десяток народніх установ, вів приватне життя рідко скромно і невибагливо. Витерта монаша ряса, підперезана скіряним студитським ременем, це був убір Митрополита. — “Чому не справиш Ексцеленції нової ряси?” — говорю до митрополичого господаря та капеляна, колись мого шкільного товариша. — “Бо не позволяють; шкода, кажуть гроша — відповідає. — десятки просьб приходять щодня; одні підмоги потребують, другі може й неконечно, але кожний мусить щось дістати. Митрополита воля є, щоб ніхто не відійшов без помочі”.

Треба було бути випадково запрошеним на вечеру до Митрополита Андрея, коли ніякі гості не були предвиджені; тоді кожен дивувався, як можна так скромно жити.

Одна справа все була провідною ідеєю в життї Митрополита Андрея — це обєднання східньої невєдиненої Церкви з Апостольським Престолом. Не місце у короткій часописній статі представити всі заслуги Митрополита Андрея для тої Його вимріяної ідеї. Нею він жив і за ню готов кожної хвилини віддати життя. Митрополит Андрей звичайно говорив все спокійно. Колиж став говорити про церковне обєднання, Його очі набирали якогось жару. Ви бачили перед собою запаленого ідеаліста, що забував на все, що діється довкруги. Треба було чути проповідь Митрополита в семинарі до питомців 1912 року, коли війна з Росією висіла на волоску; треба було чути Його надгробну проповідь над домовиною Преосв. Йосипа Боцяна, луцького епископа; треба було бачити обурення на все, що Його вилеліяну ідею Унії відсувало чи спиняло, як нищення холмських церков, чи переслідування унійних українських діячів на Волині чи Холмщині.

Розуміючи, що та справа це Боже післанництво дане українському народові на сході Европи, Митрополит Андрей так запопадливо навязував до старих українських традицій і з часів княжої імперії і з часів Рутського-Могили. Передовсім особа митрополита Рутського одушевляла Митрополита Андрея до останніх місяців. Хоч мучений недугою, підняся капітальної праці написати життепис київського митрополита Велямина Рутського, сучасного Святому Йосафатові, враз з усіми документами до його життя. Та праця мала стати основною до заходів в Римі в справі проголошення митрополита Рутського Святим.

На старечі літа Митрополита Андрея зірвалась над Церквою Божою на Західній Україні люта буря. Неодин грім вже ударив і ще ударяти-ме о ковчег релігійного життя українського народу. Та хоч неодин шнур ковчега серед бурі прірветься, може й котрась щогла зломиться, одначе над західньо-українським вірним людом ще чуває стареча постать Мойсея - Провідника, що до своїх овець з Божим натхнінням промовляє: “Не бійтеся, Я з Вами”. Дай Боже щоб ще якнайдовше!

Та чи судилося українському Мойсеєві довести свій вірний люд до вільної обіцяної нам Богом Землі, до українського Ханаану? (“Шлях”)

Поіменний спис осіб, що зложили на Катедратик

Парохія св. Стефана, Ванкувер, Бр. Колюмбія: —

По $2.00: — Ярмот Марія, Н. Н.

По $1.00: — Саранчук Дм., Бартман Николай, Коверчук Стефан, Мазепа С., Пішко Йосиф, Саранчук Стефан, Климко Еміліян, Турчак Іван, Крупа Іван, Федик Юрій, Лебедович П., п-і Бродер, п-і Бачинська, Стейшин Олена, Корнель Друтків, Друтків Василь.

По 50ц.: — Моргарт Михайло, Друтків Антонія, Ярмот Василь, п-і Николаїв.

Дрібними жертвами $5.50.
Разом $27.50

Всім щирим і добрим парохіянам та їх парохові Впр. о. В. Каменецькому ЧСВВ складаємо щиру та сердечну подяку. Хай Господь Бог щедро нагородить.

Епископська Канцелярія.

Дорогоцінна перла св. Володимира

28. липня є річниця смерти св. Рівноапостольного і Великого Князя України, Володимира, що помер 1015 року. Много є в Україні церков імени святого. Є такіж церкви в нашій Канаді. У Вінніпегу є прокатедральна церква імени св. Володимира. В цій церкві Преосвященний Епископ правили Архиєрейську Службу Божу цього року.

По скінченні була проповідь Преосвященного. Ось її зміст:

“Є ріжні скарби. Одні сповидні, що блищать тільки зверху, а вартости правдивої не мають. Інші дійсні, правдиві, що мають вартість і красу. Святе Письмо оповідає нам про купця, котрий знайшов правдиву перлу — одну, дорогоцінну — пішов, продав усе, що мав і купив ту перлу. (Мат. 13, 45-47)

Св. Володимир є тим нашим мудрим купцем. Він збудував велику і можну державу українську. А закріпив її, давши правдиву віру Христову, завівши Церкву Католицьку в Україні. Довго застановлявся св. Володимир над тим, яку приняти віру. Коли рішився, то все передумав і Бог натхнув його серце мудрістю та ласкою. Він приняв правдиву віру католицьку і прегарний обряд наш, що є висловом того богопочитання. Так св. Володимир злучив разом правду і красу, віру і обряд, котрими ми дорожимо досі.

Велика і міцна була наша держава за св. Володимира. Велика і міцна стане вона знова, коли верне до засад і правди Христової. Коли зуміє поєднати назад в серцях народу правду і красу, віру і обряд.

Нині в Україні сум і горе.. Дасть Бог, що верне давна велич і слава. О це молимо Всемогучого Бога в нашій вільній Канаді. Нехай серця народу будуть чисті, повні Христової правди, віри і вірности святому обрядові нашому, в котрім зберігається прегарне наслідя наше.”

* *

При кінці відправи Преосвященний вносили многолітствія св. Отцю, нашому найяснішому Королеві, Епископам нашим і священству, віруючому Народові Українському, парохіянам і гостям.

Проповідь залишила прегарне враження у всіх. Сослужащими того дня були о. др. Василь Кушнір, парох церкви і о. Ст. Семчук. Співав гарно хор молоді, під управою В. Мушія. Вірні виповнили церкву вщерть. По богослуженню був обхід з Найсв. Тайнами кругом церкви — тричі — і свячення води. Погода була лагідна й мило холодна. Ціле торжество закінчилось в 12.30.

Посмертна згадка

18. липня, 1940 упокоївся в Бозі **бл. п. Данило Торбяк,** роджений 23. грудня 1872 р., в Дубівцях, повіт Станиславів, Галичина. Прожив 68 літ.

Прибув до Канади з женою і трьома дітьми в 1902 році. Поселився в Поплар Філд, Ман. і був одним з шістьох піонірів в цій околиці.

На початках переживав злидні, працював тяжко за 25 ц. на день, доки не придбав власну господарку і не потребував їхати на зарібки.

Став почтарем і носив почту раз на тиждень 8 миль з Бровд Велі, Ман., аж доки не збудували залізниці. Тоді заложив склеп і був далі почтарем. Так працював поверх 25 років. Тоді син Петро заступив його місце.

Ціле життя покійник займався всіми добрими справами своєї околиці і вів перед у всіх горожанських ділянках.

Будував і підтримував церкву і школу. Був шкільним урядником від заснования з малими перервами аж до смерти. Ще й зимі надіявся, що подужає і в ліжку робив заходи, щоб отворити вищу школу на слідуючий рік. Хоч самий не був високо вчений, то науку цінив і поважав. Діти по змозі посилав до школи, хоча на початках було прикро.

Найстарший син Стефан помер 1924 р. Полишив жену і трьох синів, котрим дідусь став відтоді за батька. Другий син Петро заступав покійника місце і з женою веде дальше склеп і почту. Дочка заміжна за Костюком, що учителює в Іст Селкирк, Ман. Четвертий син Михайло роджений в Канаді. Покійник гордився своїм “канадіяном” і не жалував нічого для нього. Тоді вже був заможний і посилав його до вищої школи у Вінніпегу і на манітобський університет. Тепер Михайло з женою провадить склеп і є почтарем в Четфілд, Ман.

Покійний полишив жену, двох синів, дочку і девять унуків.

Вічна йому память!

* * *

ПОДЯКА

Отсей дорогою складаємо щиру подяку всім тим, що брали участь в похороні нашого батька, бл. п. Данила Торбяка.

На першому місці особливо дякуємо Їх Ексцеленції, Преосвященному Владиці, що зволили своєю присутністю звеличати похорон. Дякуємо парохові о. В. Чорному за його щирий труд в урядженню подорожі Отців з Вінніпеґу і за батьківські поради в цій прикрій хвилі. Дякуємо Отцям: Жиданові ЧСВВ, Семчукові, Серветникові з Вінніпеґу за участь в похороні. Також дякуємо всім тим, що прислали чи принесли цвіти. І тим, що приїхали здалеко: панству Майданикам, Бачинському, Кицелюкові і Маракуцам з Вінніпеґу. Дякуємо великому числу учасників з Фішер Бренч, Збараж, Четфілд, як також всім прибувшим з Попларфілду.

Дякуємо всім жінкам і іншим, що помагали при обіді.

І всім тим, що причинилися в якийнебудь спосіб і помогли нам в цій послідній прислузі.

Смутком оповиті:

Жена Катерина, Петро, Марія і Михайло.

ПЯТЬ РОКІВ ТЮРМИ ЗА РЕЛІГІЙНІ “БАЙКИ”

Орган московських недовірків “Безбожник” подає, що одного священика на Волині засуджено на пять років тяжкої вязниці за “перешкоджування в шкільній праці й оповідання дітям релігійних “байок”.

ПОРЯДКИ БОГОСЛУЖЕНЬ

СЕРПЕНЬ

11. Неділя 8-ма по Сош. —
Мун Лейк
Торгилд (пікнік)
Новий Сокаль — Піонірський день
13 до 16 — Колінтон — Катехизація дітей.
18. Неділя 9-та по Сош. —
Фор Фар (коло П. Криси)
Ледук
Голден
19. Преображення Г.Н.І.Х. —
Мінук
Равндгил (празник)
Калмар
20 до 24 — Галич — Катехизація дітей
25. Неділя 10-та по Сош. —
Галич
Дейзленд. (празник)
Вох (празник і пікнік)
28. Успення Матері Божої —
Торсбі
Менлі
Гей Лейк

BASILIAN FATHERS
9648 - 108 Ave. Edmonton, Alta.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя 8 по Сош. — Редвей. Спеден. Катехізм у Елдорені і Редвею від 12 до 17 серпня о годині 10 рано.
18. Неділя 9 по Сош. — Куквил
19. Преобр. Госп. — Восетна (коло Курили).
25. Неділя 10 по Сош. — Елдорена.
28. Усп. Пр. Д. М. — Глендон, 9 година рано (празник).

BASILIAN FATHERS
Box 8. Radway, Alta. Тел. 4.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Гарланд, Палп Ривер
18. Неділя — Етелберт, Слейтер, Ренвер.
19. Преображення — Пайн Ривер, (храм); Україна — Богдан.
25. Неділя — Виннипегозис місто, Минк Крік.
28. Успення М. Б. — Куліш (храм), Сант Бей (храм).

о. І. Колцун, Етелберт, Ман.

СЕРПЕНЬ

11 Неділя — Борщів
18. Неділя — Гернзей
19. Преображення Г.Н.І.Х. — Волверін.
25. Неділя — Ростерн (св. Духа)
28. Успення М. Б. — Мічам.

о. Петро Криворучка,
304-4th Ave. North, Saskatoon.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Твей
18. Неділя — Кадворт
19. Преображення Гдне — св. Спаса (празник) Дана (о. Пелех).
25. Неділя — Пітерсон Коло Підскального (о. Коцаба).
28. Успення Пр. Б. — коло Гаврилюка.

НАУКА РЕЛІГІЇ ДЛЯ ДІТЕЙ
1, 2, 3 серпня — Єллов Крік
7, 8, 9, 10 серпня — Твей
13, 14, 15, 16 серпня — коло Гаврилюка.
14, 15, 16, 17 серпня — Кадворт (сестри).

о. В. Гуменюк, Кадворт, Саск.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Канора.
18. Неділя — Бюкенан
19. Преображення Госп. — Коваліівка (празник)
25. Неділя — Канора.
25. Неділя — Роннмід (Впр. Отець з Йорктону)
25. Неділя — Веригін (Впр. Отець з Йорктону)
28. Успення Пр. Б. — Антонівка (празник)

о. Петро Пасічник. Канора, Саск.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Сопов
18. Неділя — Глен Елдер
19. Понеділок, Преобр. Господнє: Арран місто, парохіяльний фестин.
25. Неділя — Норквей, Окружний Зїзд Б.У.К.-а.
28. Середа, Успення Пр. Богородиці — Ст. Филипс (храм)

о. Н. Сірий, Арран, Саск.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя 8-ма по св. Дусі —
Стар
Борщів
Нортерн Веллій
Гиллірд (пікнік)
Новий Київ
Плейн Лейк
18. Неділя 9-та по св. Дусі —
Скаро
Чипмен
Івасюки
Елк Пойнт
Москалики (1-ше св. Причастя)
Іннісфрі Возди. Ч. Хреста
Моркемб
19 Преображення Господнє —
Лішор
Енгел Лейк
Восток св. Николая
Москалики (храм і пікнік)
25. Неділя 10-та по св. Дусі —
Делф
Краків
Вегревил
Лейк Белью
Ренфурлі
Іннісфрі Р.М.Б.
28. Успення Пр. Богородиці —
Мирнам (празник)
Гиллірд місто (празник)

BASILIAN FATHERS
Mundare, Alberta.

СЕРПЕНЬ

Транскона (катехизація дітей від 11 до 25)
11. Неділя 8-ма по Сош. —
Бровкенгид (концерт і пікнік)
Лейдівуд (катехизація дітей від 11 до 17)
18. Неділя 9-та по Сош. —
Кенора
19. Преображення Г. Н. І. Х. —
Ловленд (пікнік)
25. Неділя 10-та по Сош. —
Транскона (концерт і пікнік)
Гадашил
28. Успення Пресв. Богородиці —
МкМони (катехизація дітей від 21 до 28)

BASILIAN FATHERS
612 Flora Ave. Winnipeg, Man.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Парки

о. А. Луговий,
235 Скошія Ст. Винніпег, Ман.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Сифтон
18. Неділя — Зоря
19. Преображення Г.Н.І.Х. — Грендвю (фарми)
25. Неділя — Грендвю (місто)
28. Успення Пресв. Богородиці — Віденъ (празник)

о. Мирон Кривуцький, Сифтон, Ман.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Трибюн, Ріджайна
18. Неділя — Гренфел
19. Преобр. Г.Н.І.Х — Кендіяк
25. Неділя — Ріджайна
28. Успення Пр. Бог. — Дайсарт

о. А. В. Фик,
1644 Оттава Ст., Ріджайна, Саск.
Телефон: 22053

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Кизія, Понас Лейк (Отець з Йорктону)
18. Неділя — Нора
19. Преображення Г.Н.І.Х. — Бобулинці (празник)
25. Неділя — Доброводи

Українська Католицька Місія, Рама, Саск.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Палп Ривер, Гарланд.
18. Неділя — Етелберт, Слейтер, Ренвер.
19. Преображення Г.Н.І.Х. — Пайн Ривер, Україна, Богдан.
25. Неділя — Виннипегозис місто, Минк Крік.
28. Успеніе М. Б. — Куліш, Сант Бей.

о. І. Колцун, Етелберт, Ман.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя 8 по С.С.Д. — Алвена фарми
18. Неділя 9 по С.С.Д. — Боднарі
19. Преображення Г.Н.І.Х. — Ланівці
25. Неділя 10 по С.С.Д. — коло Підскального.

о. Теодор Коцаба
Box 150. Алвена, Саск.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Келд, Гленгови.
12 до 18 — катехизація дітей у Гилберт Плейнс.
18. Неділя Гилберт Плейнс
19. Преображення Г.Н.І.Х. — Гленела
25. Неділя — Келд
28. Усп. М. Б. — Ешвил (празник)

о. А. Роборецький,
Box 64. Давфин, Ман., Тел. 349.

СЕРПЕНЬ

11. Неділя — Григорів
18. Неділя — Стінен (храм)
19. Понеділок — Прісвил
19. Понеділок — Прісвил, перший празник у новозбудованій церкві.

Українська Греко-Католицька Місія, Прісвил, Саск.

Касовий Звіт Верховної Управи

УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Від 1-го квітня до 30-го червня 1940 року.

ПРИХОДИ

Членські вкладки до посмертного фонду	$4,105.77
Членські вкладки до зап. і похоронного фонду	1,682.95
Членські вкладки до адміністраційного фонду	354.06
Адміністраційний фонд по 25 ц.	85.55
Зворот позички	5.00
З ренту хати Кавуза	42.00
Процент від бондів і готівки	948.80
Премія від проценту	25.47
Разом	$7,249.60

РОЗХОДИ

Виплачено запомогу хорим членам	$1,997.60
Виплачено похоронного по покійних членів	600.00
Виплачено посмертного спадкоємцям	1,075.00
Виплачено зворот в готівці Марія Грошко	34.50
Податок і інше хати Кавуза	38.53
Адміністраційні видатки	193.98
Разом	$3,939.61

ЗІСТАВЛЕННЯ КАСОВЕ

Приходи	$7,249.60
Розходи	3,939.61
Чистий прихід	$3,309.99
Перенесення	17,988.23
Разом	21,298.22
Закуплено бонди $8,000	7,865.50
Процент від повиших бондів	38.16
Остає до перенесення	$13,394.56

СИРОТИНСЬКИЙ ФОНД

Перенесення	$2,316.31
Процент	5.41
Разом	$2,321.72
Виплачено — Анна Кавуза	$92.25
Виплачено — Петро Павлюк	38.40
Виплачено — Йосиф Шаманський	76.15
Разом	206.80
Остає до перенесення	$2,114.92

НАРОДНИЙ ФОНД

Перенесення	$419.80
Підмога О. Шевчук	10.00
Остає до перенесення	$409.80

СТАН ЧИННИЙ

Готівка в Монтреал банку	$13,394.56
Бонди Домініяльні і Провінціональні	153,000.00
Позички і моргеджі	4,600.05
Сиротинський фонд	2,114.92
Народний фонд	409.80
Загальний стан фінансовий	$173,519.33

Дано в Вінніпегу дня 25. липня, 1940

Ів. Зборовський, Секр. Фінансовий.

ЗА ПРОВІРНУ КОМІСІЮ:

Василь Голембйовський Павло Сірант Всч. о. П. Божик.

ОДИН РІК У КОЛЕГІЇ СВ. ЙОСИФА

Вересень, 1936 — Кляси Колегії св. Йосифа в Йорктоні заповняться студентами з ріжних частин Канади. Ми новоприбувші одні других не знаємо, несміливі, невідважні, з ріжними неясними поняттями про нашу віру, обичаї й звичаї українського народу. Та світової слави професори Брати Чину Християнських Шкіл, котрі вперше увели систему кляс у школах, часу не тратять. Вони з свого многолітнього досвіду знають як почуваються у новім окруженню новоприбувші студенти. Своєю вмілою вдачею скоро вони витворюють у Колегії атмосферу великої родини в щасливім християнськім домі. З дня на день ми щораз сильніше відчуваємо не лише розвинення нашого тіла й ума, але також кристалізацію нашого національного й релігійного світогляду.

Систематичні, ясні й легкі до зрозуміння виклади професорів у ріжних клясах роблять наш поступ у науці легкий і певний. Добра дисципліна підчас і по науці нагадує нам наш дім, де не все можна поступати інакше як батьки волять.

Участю у спорті ми розвиваємо здорові тіла й уми й також учимося бути добрими грачами. Участю в ріжних спортових змаганнях на площі Колегії, в просторій гімнастичній салі чи з дружинами других шкіл Йорктону й околиці, учимося бути добрими спортовиками — учимося не лише як виграти але також як по лицарськи програти в змаганню, у боротьбі, як дати пошану для противника.

У додатку до викладів в ріжних предметах маємо для своєї користи активні літературні, релігійні й музичні кружки, в котрих ми не лише здобуваємо науку, але також співпрацю з студентами, англійцями і других народностей, котрі тут зарепрезентовані, здобуваємо для себе їх прихильність для наших інтересів. Ця прихильність не-Українців пізніше певно принесе українському загалові користь.

Українське Літературне Товариство, в якім українські студенти обовязково беруть участь, доповняє виклади українських предметів. Дебати й виклади на ріжні теми дають нагоду нам вправлятися на добрих дебатантів і бесідників. Прилюдні виступи роблять для нас легшим перехід з школи у суспільство.

Додаймо до цего знамениту велику українську бібліотеку, котрою ми тут користуємося, ріжні українські й англійські часописи та видавництва, виклади на ріжні національні, релігійні й суспільні теми визначних гостей, котрі через рік навідуються до Колегії, та вкладі новоприбувших з Галичини Отців наших з Чину Редемптористів, які не лише словами але також образками-фільмами представляють нам життя молоді української по тім боці моря і пробуджують наші національні та релігійні почування й заохочують до великої праці й жертв, яких буде вимагати від нас тяжка й безнощадна будучність. Це Колегія св. Йосифа.

Червень 1937 — минув рік. Нестерто записався він у життю кожного з нас. Кожний іде в свою сторону - домів. Через цей рік ми набули не лише науку, віру й знання, але також розвинули й загартували прикмети відваги, сили й витревалости і почуття солідарности.

Пращаємося одні з другими, з професорами. Вдячні їм ідемо в світ перейняті ідеалістичним християнським світоглядом. Ми готові і віримо, здібні на найвищу жертву для Бога, Канади, України.

За один рік поверх трицять нас молодих юнаків іде з Колегії св. Йосифа працювати між нашим суспільством. Ідемо так як сотки перед нами пішли. Так як ті, що по нас прийдуть....

Але чи прийдуть? Ви батьки, що маєте здібних і надійних синів, дасьте на це відповідь. Дасьте влучно відповідь тоді, коли зробите так як зробили батьки соток студентів, котрі перейшли кляси Колегії св. Йосифа.

Ви часто згадуєте про брак добрих провідників наших. Чи Ви коли застановилися над тим, звідки провідники виходять. Чи не можливо що в Вашім домі виховуєте цей час сина, котрий може стати колись провідником у своїм народі. Дайте йому все що лиш можливо школою дати. Пішліть його цего року до Колегії св. Йосифа в Йорктоні.

Льонгин Михальчук,
учитель у Поплярфілд, Ман.

Український Громадський Комітет

(Врокстон, Саск.)

Українці з Врокстон і околиці на своїх надзвичайних зборах, при Українськім Народнім Домі, дня 24. липня, 1940, зорганізували спільний місцевий комітет для допомоги канадійським военним завданням.

До виконавчої ради призначено слідуючих: — Предсідатель — Тео. Федорук; заступник — Ів. А. Павчук, писар — М. Свенарчук, заступник — Ів. Дирбавка, скарбник — М. Ілаш, до Провірної Комісії — Дм. Швага, Ів. Ясінський і Юрій Гарасим.

На внесок Юрія Гарасима, принято першу точку програми а іменно відсвяткувати в неділю 22. вересня "День Піонірів" в користь военного завдання.

І. А. П.

Новий відділ РКУК

(Бюкенан, Саск.)

Дня 22. червня ц. р. загостив до нашої місцевости п. посол О. Жеребко й виголосив цінний реферат. Шановний прилегент у своїй глибоко обдуманій промові обширно пояснив справу обєднання всіх українських сил для спільної праці в помочі Канаді й Британській Імперії у теперішній війні, а також, щоб ми були приготовані, коли прийде слушний час дати поміч нашим братам. Мусимо обєднатися і забути про свої старі партійні порахунки, бо не час видвигати те, що було в минулому.

Українці в Канаді мусять зрозуміти, що нам потрібно одного проводу, який обєднував би всі шари українського громадянства для спільної праці. Тому нашим завданням є піддержати морально й матеріяльно Репрезентаційний Комітет Українців Канади та дати йому можливість зробити все, що є можливе в користь Канади, Британської Імперії і української справи.

Вислухавши шановного прелегента слухачі наділили його гучними оплесками за так цінний реферат і приступлено до вибору відділу РКУК у нашій місцевості. До комітету ввійшли:

пп. Никола Мельник, голова, Мілько Василів, Петро Матвіїв, Василь Кривий, Стефан Скорець і Іван Гринчишин.

В часі відчиту переведено збірку, яка принесла $4.25 і ці гроші переслано на руки Екзекутиви РКУК.

Н. Мельник, голова.
М. Василів, секретар.

Бурса Б.У.К. в Саскатуні, Саск.

Цего літа наша Бурса відновлена і вже готова на приняття студентів! Ми радо ждемо на Вас Панове Студенти, університету, нормалу, техніки, і торговельної школи. Кому вигідніше то і до "гай скул".

В нашій Бурсі кожний Студент не лише дістане добрий харч, чистеньке ліжечко, простору кімнату але понад все одержить Українське Католицьке Виховання!

Молитва, Служба Божа, наука релігії, рідної історії, літератури, правопису.

При Бурсі є Студентський Кружок. Члени вправляються в бесідництві, дебатах, дискусії в публичних виступах.

Мистецьку частину, хор, рідні пісні провадитиме молодецький дирігент, вихованок Бурси. Приходіть всі!

Пишіть до:

THE UKRAINIAN STUDENTS' HOME
304—4th Avenue North Saskatoon, Sask.

Пощо кидати каменем?

Вп. П. Редакторе!

Мене як Українця прямо дивує ворожe відношення деяких Українців до приятелів Українців серед людей англійського або французького походження. Особливо не можу зрозуміти, чому редактор "У. Голосу" так саркастично з глумом, а то прямо й з безглуздною насмішкою, відноситься до проф. Кірконела з Вінніпегу, якого — на мою думку — ми Українці можемо уважати за свойого приятеля, і то приятеля, який нам хоче помогти, бо він не гладить нас все по головці, але і вказує нам деякі наші хиби і слабі сторони, з яких нам треба себе вилікувати. Лиш той мій добрий приятель, який догляне своїм допитливим оком мої помилки і скаже мені про них отверто, а не той, що все мене хвалить і роздуває словами. За такого щирого критика я уважаю проф. Киркконела. Хто сумнівається, то прошу, хай перечитає його недавно видану брошуру "Канадійські Українці й війна" видану в серіях Оксфорд Пемфлетс. А тут час до часу редактор "УГолосу" згадує про проф. Киркконела, як ворожо настроеного чоловіка до Українців.

От липи треба перечитати новинку в числі 29 "УГолосу" під наголовком "Польсько-українська згода в Вінніпегу", яка виразно кидає підозріння, що Киркконел є наш ворог, а приятель Поляків. Саме тому, що проф. Киркконел інтересується справою Поляків і других поневолених народів або народів, яких у Канаді вважають за чужих, ще не значить і не дає найменшої підстави або оправдання думати й закидати, що Киркконел або хто інший з Англійців чи Французів є ворожий до нас Українців, коли він заразом стає в обороні й других народів. Яку рацію маємо ми Українці закидати такому вченому чоловікові, що як ти вже інтересуєшся нашою справою, як пишеш про нас, то не пиши й не симпатизуй вже з ніким іншим лиш з нами Українцями.

Це був би чистий дивогляд й імтиненція з нашої сторони. Підчас мого побуту в Галичині перед минулою війною я особисто стрічав визначного англійського професора й історика Сітона Ватсона, який на запрошення Українського Інформаційного Комітету у Львові під головуванням проф. Романа Залозецького звиджував українську частину Галичини й багато доброго сказав і написав про Українців і їх справу. Та заразом той сам професор Сітон Ватсон, пильно студіював, інтересувався й писав про Чехів, Поляків, Словінців, Болгарів і других Словян. Всі його уважали за свого приятеля, всі його належно й гідно поважали, гостили в себе, чого я був наочним свідком, бо заходив з ним у ті круги як його перекладчик. Ніхто, ані один з Українців у Галичині, в той час ані пізніше не закидали Сітон Ватсонові, що ти сякий-такий, ти інтересуєшся всіма словянськими народами, то тим самим ти нам неприятель, ти нам ворог. Навпаки, тим більшим приятелем Українці вважали його, бо він знав і справи других народів, з якими Українці споріднені й мали, мають та будуть мати до діла. Сьогодні у світі жаден народ не може себе відгородити від усіх других народів і говорити, що я лиш і ми і лиш наше добре і що ми все, а другі нічого. Всіма другими поза нами Українцями нема чого тобі, чоловіча, навіть інтересуватися. Чи таке становище розумне, доцільне або людське, п. редакторе? Скажіть. Може наша оця писанина, уздоровить редактора, чи кого там з "У. Голосу", бо хтось то пише й дає до друку, щоб затроювати українських читачів і вносити метушню в наші відносини до наших сусідів. Навіть до тих, які нам добра бажають, добре радять і обстають за нами.

Хто лиш читав оборону чужих народів Канади написану проф. Киркконелом недавно і друковану майже по всіх більших українських часописах Західної Канади, той не скаже ніколи, що проф. Киркконел є нам ворожий або неприятель. Писанина його відносилась до тих напастей, з якими тепер дехто розливається на не-англійські або не-французькі народи в Канаді. І як би її був написав чужинець, а не англійський професор Киркконел, то вона не мала б того значіння і хто знає, чи була б так широко розголошена англійськими деннинками. Я бачив її в "Саскатун Стар" і в "Ріджайна Лідер Повст", як також і в "Фрі Прес", де була вперше надрукована.

Чого й защо ми й наші редактори мають кидати підозріння на проф. Киркконела, я "бігме" не знаю. Та ми не можемо монополізувати чоловіка й казати йому, як ти зайшов до мене в гості, то вже не йди до нікого іншого, бо тоді будеш моїм ворогом. То була б крайня глупота з нашої сторони, як і є оте кидання каменем нашими липвоскоками на проф. Киркконела. Я не потребую й ніхто мене не штовхав ставати в його обороні, але коли я недавно перечитав у журналі "Вокс", що пишуть про Киркконела його люди, чужі нам, як вони його поважають і шанують, а як його пятнують наші редактори, тоді я взяв за перо, щоб оце написати. Як Вам інтересно, п. редакторе, дізнатись, як Англійці шанують свого чоловіка, а іменно проф. Киркконела, то прошу перечитайте собі журнал "Vox", що його видає Юнайтед Калледж у Вінніпегу, ч. 4, рік 13, на стороні 36. А пишуть там між іншим таке:

"One factor of his character is significant. Since the outbreak of the war last September (1939) Professor Kirkconnell has unceasingly advocated tolerance and understanding for the new Canadians. In close touch with their thinking, he understands, as few men do, the problem of subversive activities, he strives for sane treatment of these problems."

Далі на закінчення таке:

"Culture, intelligence, courtesy, humanity, are in this man. In times of hatred and stress he is needed to carry on the fight for democracy. We know his voice will continue to be strong in influencing men towards sanity and tolerance."

Треба хіба соромитись, що українські редактори можуть бути такими нерозважними.

Орест Жеребко.

День, який мило згадати

(РОЙКРОФТ, АЛТА.)

В неділю, 28 липня, збираємось і їдемо до греко-католицької церкви на богослуження. Застаємо вже трохи людей. Незадовго утреня, по утрені Служба Божа, яку відправив о. Сіянчук ЧСВВ. Є позаоколичні гості, як пп. Сирники з родиною з Ройс, і Янишевські та Зубики з Блюбері, й інші. Співають гарно церковні пісні.

Давно, вже дуже давно як я чув оту прекрасну пісню "Просимо Тя Діво". Незадовго проповідь. О, ніколи люди і я її не забудемо.

Коли о. Сіянчук згадав про виховання дітей та пошанування для родичів, то неодному з нас потекли сльози з очей, бо й ми були дітьми, і ми вже родичі, і неодні з нас уже дідиком і бабкою.

Давав приклади як повинносі діти виховувати, щоб на старші літа мати з них поміч та потіху. Просив молодих, щоб шанували своїх родичів, і не забували за них, за життя ні по смерти.

Багато гарних, дорогих слів вийшло з уст нашого пароха. Нехай Всевишній обдарує його добрим і довгим життям та кріпким здоровлям за його труд.

По Службі Божій пікнік недалеко церкви, на фармі п. М. Музики. Головою пікніку був гром. І. Равлик; у буфеті працювали п. П. Наум, пані С. Вернюк, Г. Равлик, панна Емілія Вернюк, Софія Музика, пані К. Бабюк і пані Гнатюк, панна П. Бойко, а також помагали й інші, за що їм належиться щира подяка. Чистого приходу з пікніку було 28 долярів.

Увечері був танець на Червоний Хрест. Зібрано 7 долярів і доручено комітетові, щоб переслав їх до Червоного Хреста.

Всім тим, що дарували паї, булочки, кейки і сметану на морозиво, дякуємо якнайщиріше.

Коло четвертої години появились зі всіх боків чорні, грізні хмари. Гремить, блискає, дощ накрапає, ми вдягаємось, прикриваємо все, тут то там чути голоси — злива буде, туча, град. Страшно. Я в думці молюсь і прошу: Всемогучий Боже, скажи забратись тим хмарам чорним. Ти, Господи, знаєш, що ми тут зійшлись, щоб громадно потішитись, щоб забути ті всі злидні, які переживаємо, щоб хвилево позабути про те страшне военне марево. Ми тут цих пару хвилин хочемо ще перебути й зібрати хоч пару десяток, щоб викінчити нашу церкву, щоб могли ми в ній зимовою порою зійтись і разом усі помолитись. Бо спільна праця Дім збагачує, спільна молитва Бога величеє.

Звіявсь сильний вітер і пересунув чорні хмари в іншу сторону. Молодь знов вернулась до забав і так поволі клонилось сонце до заходу, а люди розходились вдоволені домів.

Сивенький.

В Ню Йорку сподіються дюка Виндзора і його дружини. Вони прийдуть туди 9-го серпня на американськім кораблі "Екскалібер". Дюк Виндзор має обняти губернаторство британських островів Багама.

Весільні дзвони

(Едмонтон, Алта.)

В суботу, 27. липня, о годині 8-ій вечером повінчались в Українській Греко-Католицькій Церкві в Едмонтоні п. Василь Мазурик і панна Анна Дук. Обряд вінчання довершив Впр. о. Ігумен С. Дидик, ЧСВВ.

З нагоди вінчання члени Співацько-Аматорського Гуртка і Народнього Дому справили їм милу несподіванку в четвер 1. серпня в Нар. Домі. Підчас забави, п. Григорій Демків, голова Н. Д. подякував їм за працю, яку вони вложили для товариства і пожелав молодятам щастя і здоровля в їх супружому життю, і заразом вручив їм гарний дарунок від присутних. По відспіванні многолітствія, гості забавлялися весело до пізної ночі.

Панство В. Мазурики подякували всім за дарунки і за несподіванну забаву, яка довго залишиться в їх памяті.

В. П.

Несподіванка в панства Торлюків

(Карвел, Алта.)

У неділю, 21. липня, зїхалися рідня, знайомі та сусіди до п. Николи Торлюка в Карвел і зробили їм несподіванку з нагоди їх 15-літнього супружого життя. Увійшли до хати, позаставляли столи, понакривали і понаставляли всяких смачних потрав і посадили ювилятів за стіл. П. Теодор Васильків привитав ювилятів в імені зібраних і пожелав їм здоровля та всякого добра та многих літ, що всі гості разом відспівали, а п. Петро Флоркевич вручив панству Торлюкам гарний дарунок на памятку від сусідів і від знайомих.

П. Николай Торлюк подякував зібраним сердечно за таку милу несподіванку для них.

Підчас веселої забави незабули за свій часопис "Українські Вісти", і перевели збірку, яка принесла $4.00

Слідуючі особи жертвували:
По 50ц.: Н. Торлюк.
По 25ц.: М. Хрущ, В. Машталір, Ф. Васильків, І. Ронський, І. Машталір, Н. Хомцій, В. Хомцій, М. Мудрий, О. Торлюк, А. Середа, М. Василишин, пані М. Хомцій.
По 15ц.: В. Павлик П. Флоркевич. По 10 ц.: М. Павлів і В. Крупа.

Всім щира подяка, а ювилятам многих і щасливих літ прожити.

Ф. В.

Від початку війни стан канадійської державної поліції збільшено з 2,450 на 2,950. Крім того прибуло 1,500 надзвичайних поліцаїв, головно для охорони залізниць та інших військових агентів.

Сварка між автокефальними в Канаді продовжується

По виданні рішення Найвищого Суду Канади в спорі між Корпорацією Української Греко-Православної Церкви й православним Собором у Вінніпеґу сварка між православними не закінчилась. Сваруться вони далі, щодо розуміння і значіння того рішення. Спорять між собою Мирослав Стечишин заступник секретаря консисторії та редактор Українського Голосу й адв. Василь Свистун. Стечишин закидає Свистунові, що він видумує рішення Найвищого Суду, бо представляє справу так, що найвищий суд вирішив, що консисторія УГПЦ не є церква, що корпорацію відсунули від усяких прав, а юрисдикцію признали тільки незаінкорпорованій церкві. Щось подібного, каже Стечишин, можна говорити перед безкритичною розаґітованою масою в Свистуновім Соборі, але писати це, то вже вершок невідповідальної очайдушности. Бо що це значить? Незаінкорпорована церква в очах закона те саме, що й всяка інша незаінкорпорована орґанізація. Незаінкорпорована орґанізація — це в очах закона все одно, що збіговисько на вулиці. **В збіговиську ніхто права не має** і для збіговиська навіть суд не може признати жадних прав. Взагалі суд нікому прав не признає. Для цего є парлямент. Народний Дім на фармах законно не може існувати, як його не заінкорпорується. Зокрема для суду незаінкорпорована організація не існує. А Свистун находить відвагу писати нетямущим людям такий абсурд, що найвищий суд Канади якраз незаінкорпорованій організації признає права та привілеї, яких ні парлямент, ні суд не хоче й не може признати навіть організації заінкорпорованій.

А далі, каже Стечишин, це не значить, що суд нічого не говорив про церкву заінкорпоровану та незаінкорпоровану. Говорив... Остаточно найвищий суд Канади приняв, що в Канаді є дві українські православні церкви, одна заінкорпорована а друга та, що до заінкорпорованої церкви не пристала... Для суду Собор став незаінкорпорованою церквою, бо він не підписав резолюції про своє приєднання до заінкорпорованої церкви. Мова була тільки про Собор; про жадну іншу церковну громаду ані згадки не було. І суд очевидна річ, прихилився до тої думки, що заінкорпорована церква не може силоміцю забирати незаінкорпорованої церкви... Собор в Вінніпеґу при помочі найвищого суду викинув себе з Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Оце й є все, що для нього виграв п. В. Свистун".

Таке читаємо в Укр. Голосі з 24. VII ц. р. На те відповів йому В. Свистун у Новому Шляху з 29. VII ц. р. з питомим собі темпераментом. Він каже, що С. пише наче людина "тяжко приголомшена великим ударом", що їй "предвиджується" неначебто він видумав рішення суду, бо вони не є видумані, а дійсні, записані на папері. У довжезній статті читаємо деякі цікаві річи, що варта винотувати.

Там читаємо: "Він (цебто Стечишин) бачить вже одно важне рішення суду, іменно, що існують дві орґанізації, які однаково звуться: 'Українська Греко-Православна Церква" — одна з них заінкорпорована, друга незаінкорпорована... Одначе я певний того, що якщо тільки Мир. Стечишин прочуняється, то він напише, що заінкорпорована організація не є в дійсности Церквою, хоч вона має назву "Церква", бо не має духовної або церковної юрисдикції... Побачить також п. Стечишин те, що й другі зі мною сьогодні бачуть, що друга орґанізація — незаінкорпорована — це дійсна Церква, бо тільки вона має духовну або церковну юрисдикцію (власть). Сьогодні Мир. Стечишин того ще не хоче признати, але він це буде мусіти признати в недалекій будуччині. Я ручу за це...

Відповідаючи на закиди Стечишина В. Свистун пише: Прочуняйтеся, пане Стечишин! Таж якраз суд вирішив, що незаінкорпорована Українська Православна Церква існує і має всю духовну власть або юрисдикцію... В Канаді існують **тисячі незаінкорпорованих організацій** і всі вони є признані як орґанізації перед судом. Є спеціяльний відділ англійського права, що відноситься до таких організацій, які у праві звуться "добровільні" або "вільні" орґанізації, (волюнтарі орґанізейшонс). До таких організацій належать **клюби, товариства, політичні партії, робітничі юнії і... церкви...** В Канаді всі релігійні тіла, **чи вони заінкорпоровані чи ні,** вважаються добровільними товариствами. Закон визнає їх в тому, щоб вони користувалися своїм майном та цівільними правами. В Канаді є дуже багато церков ріжних віроісповідань, **але вони в величезній більшости є незаінкорпоровані,** одначе вони існують перед законом і судом. А якраз ті незаінкорпоровані церкви мають духовну юрисдикцію, яку вони черпають зі своїх церковних канонів або законів... **Всі ті церкви по Вашому, пане Стечишин, то 'збіговисько на вулиці,'** а в тому 'збіговиську ніхто права не має', бо по Вашому, 'для збіговиська навіть суд не може признати жадних прав'. Так ви пишете, пане Стечишин, і навіть не червонієте! А ви повинні добре почервоніти, коли б ви знали як! Але Вам все вдавалося досі дурити деяких наших людей, не червоніючи. Питання, чи довго їх ще будете дурити!...

Так само неправда, пане Стечишин, що в Канаді немає незаінкорпорованих Нар. Домів. Вони є, існують і мають права такі самі, як і всі другі незаінкорпоровані товариства, клюби, церкви або політичні партії...

А що з орґанізацією СУС, пане Стечишин? Таж вона також незаінкорпорована! Чи вона в ваших очах також тільки 'збіговисько без жадних прав?' Бо хто читає УГ, тому виглядає, що в Канаді немає жадної організації між Українцями, яка, по Вашому, моглаб дорівнати СУС-ові. **Сьогодні Ви самі називаєте СУС 'збіговиськом без жадних прав'.**

Або візьмім Українську Гр.-Прав. Церкву, яка не мала жадної корпорації перед 1929 роком! По Вашому та Церква була тоді тільки 'збіговиськом без жадних прав', і Ви мали дати її ті права аж по 1929 році через корпорацію. Запитайте першого ліпшого члена тієї Церкви, а він Вам без надуми признає, що перед 1929р. та Церква, яку Ви сьогодні називаєте 'збіговиськом', далеко більше мала в собі порядку, як має **сьогодні,** потім вже як Ви обдарували її корпорацією. **Суд признав, що та Церква як незаінкорпорована існує далі, попри, помимо й поза корпорацією,** але Ви дальше звете її збіговиськом і для улекшення своєї совісти, як вона в вас ще є, ви зачисляєте до тієї незаінкорпорованої Церкви тільки вінніпеґський собор. Але Ви тут знов пишете як з горячки або коли позволите мені вжити таки ваше слово — брешете — і то здорово... Ох, як то Вам тяжко, пане Стечишин, написати правду! Таж ви самі чули в суді, як ніхто інший тільки Ваш великий поклонник о. Савчук під присягою зізнав, що в Українській Прав. Церкві в Канаді є 180 церковних громад, **а з них тільки 40 були в складі корпорації.** (Ст. 106 і 107 справи). Ви самі тепер признаєте, що після рішення суду до корпорації належать тільки ті громади, які вписались до неї. Отже коли тільки 40 громад належать до корпорації, або заінкорпорованої Церкви, **то 140 не належать до корпорації так само як і соборна громада. Але вони всі, пане Стечишин, належать до незаінкорпорованої Церкви,** а не тільки одна соборна громада. **Так отже на основі зізнання о. Савчука при кінці 1938 року більше як ¾ церковних громад, по вашому, належать до 'збіговиська' разом з соборною громадою.** Ану ж як ті ¾ церковних громад, яких Ви називаєте 'збіговиськом без жадних прав', зрозуміють значення судового рішення, зрозуміють свої права, а іменно, що вони якраз становлять духовну Церкву, бо ваша корпорація не має духовної власти! Де Ви тоді подієтеся? До якого 'збіговиська' Ви підете?"

* *

І ще більше такого читаємо в згаданій статті. Ми не беремось розбирати цего, хто має з них слушність, а хочемо тільки вказати на кілька важних рефлексій, що насуваються нам, коли так спинитись над тою церковною сваркою між автокефальниками.

1. Автокефальники дораджували католикам, щоб не інкорпорувати своїх церков, народних домів і т. д. на католицький чи єпископський чартер, бо вийдуть зле на тім. Казали записуйте церковне майно на громаду. Де католики послухали автокефальників і записали на громаду, там майже всюди були непорозуміння, сварки, а навіть церковні процеси, а де не послухали, там був і є спокій.

Також між православними є сварки й процеси через те, що церковне майно було записане на громаду. Тепер хочуть з того консисторці якось вилізти, але щодо собору в Вінніпеґу, то вже запізно, а щодо інших церковних громад, то хто зна чи так легко удасться їх усіх здобути для корпорації УКр. Гр. Прав. Церкви. Народоправність мститься й боком лізе, аякже.

2. Безупинна й довголітна сварка між автокефальними довела їх церкву до розколу й розкладу. Оттак бачимо на православній Церкві, що можна створити церковну орґанізацію людськими зусиллями, але в ній Дух святий не буде перебувати й діяти й тому вона не буде жити, а існувати мов той труп, що його хоч як бальзамувати, то він таки зчасом буде розкладатись.

3. Тямущі й чесні православні, коли бачуть цей сумний стан своєї Церкви, повинні зрозуміти, що такої церкви нема що їм триматись та що треба їм її чимскорше покинути, й для свойого особистого душевного добра й для добра загального українського народу станути в ряди членів Української Греко-Католицької Церкви, що є частиною правдивої, вселенської, Христової Церкви й в якій є лад і повнота релігійного життя. ("Світло")

ЩО СПРИЧИНЯЄ СИВІННЯ?

Що робити, щоб не сивіти? Як привернути сивому волоссю назад його природній колір, природним способом? Пишіть по безплатний обіжник:

HAIR & SCALP SPECIALTY (Dept. D)
10150-97th St., Edmonton, Alta.

З Широкого Світа

Чия кишеня довше витримає

Советські військові критики вказують на те, що в сучасних обставинах високої й дорогої техніки довгу війну може витримати лиш той, хто має гроші.

На війну з Росією 1905 року Японія витратила півтора біліона єн, а на теперішню війну з Хінами витратила вже 16 біліонів єн.

Війна 1914-1918 років коштувала всі держави, що брали в ній участь, 180 біліонів долярів. Тепер же лиш за сім місяців учасники війни витратили за неї поверх 100 біліонів долярів.

Кожен день війни коштував Німеччину до походу на Фляндрію поверх 100 міліонів марок. Кожен місяць 3 - 4 біліони марок. За 8 місяців витрачено поверх 20 біліонів марок. Як би не розкладати ці витрати на майбутні покоління, всё ж таки вони не можуть бути безконечні. Критична хвилина наближається, коли просто не буде що витрачати. Тоді такій державі прийдеться капітулювати.

Окрім грошей, війна витрачає й живі сили і робочі сили. Що далі воюється, то їх усе меншає. Тому не дурно Японія запровадила 16-годинний день праці.

Що можна мати колхозникові без кари

В Москві оголошено постанову Центрального Комітету Комуністичної Партії та "совнаркома" про "зміну в політиці закупок і заготівок сільсько - господарських продуктів."

Річ у "зміні в політиці". Зменшено вимоги уряду до "колхозів", "совгоспів" і одноособників.

Висота натурального податку установляється на підставі не плянового розрахунку, але розміру засіяної площі. "Колхозникам" дозволяється мати свою упряж, власну одежу, взуття і т. д.

Скасовано відбирання натурою за переміл і дозволено платити грішми. Але відновлено повинність достачати армії коней.

Франція мабуть покине Лігу

З Женеви подають, що Франція мабуть покине Лігу Націй. Европейська преса пише, що генеральний секретар Ліги, Француз Жозеф Авенол, зрезиґнував зі свого уряду на припоручення французького міністра загранииних справ.

Колізія автобуса й тягарового потягу

В Акрон, Злучених Державах, зударились автобус із тягаровим потягом, від чого експльодувала в автобусі газоліна і 43 осіб попеклися на смерть. Експльозія була така раптова, що автобус моментально перемінився в один смолоскип. Це сталося 1-го серпня. Машиніст потягу скинув вину за золізію на мотормена автобусу, однак той не може покищо сказати своєї історії, бо важко покалічений.

Корабельні страти за тиждень

Британська адміраліція оголосила страти в кораблях за тиждень, що покінчився 21-го липня. Ті страти обчислено на 37,577 тон поємности. За той самий час аліянтські страти виносили 2,088 тон, страти невтральних держав 10,192 — разом 49,875 тон поємности. В одиницях ті страти були такі: 11 кораблів британських, 1 аліянтський і 6 невтральних.

Адміраліція подала, що по день 28-го липня німецькі страти в кораблях виносили около 908,000 тон, італійські 254,000 тон, або загально оба вороги стратили від початку війни 1,162,000 тон корабельної містоти.

РОСІЯ ПІДДЕРЖУЄ КИТАЙЦІВ

Після того, як Англійці на основі угоди з Японією згодились замкнути шлях через Бурму, яким йшли воєнні матеріяли для китайського уряду в Чункінґ, советська місія заключила торговельний договір з Китайцями і обіцяла їм доставляти воєнні матеріяли зі свойого боку.

P. MANNING LUMBER CO. LTD.

За найпевнішою обслугою й низькими цінами ріжного роду будівельних матеріялів вдавайтеся до нас.

10443-80th Avenue EDMONTON Phone 32051

Куток Господині

Волинський квас замість пива

Більший бохонець гарного разового житнього хліба краємо на гріночки, висушуємо в печі або в рурі аж зарумянить ся. Потім покришимо на дрібні кусочки й заливаємо їх півтора або двома ведрами кипячої води. Накриваємо те все й лишаємо стояти цілу добу. Потім треба процідити крізь сито, дати один фунт кришталевого цукру і 1 унцію дріжджів. Як почне шумувати, ще раз процідити крізь сито. Можна винести до пивниці прямі в барилці в котрій заквашували, а можна також позливати у фляшки, вкидаючи до кожної по 2—3 чисто вимиті розинки і дрібно посіченої цитринової шкірки. Фляшки закоркувати, для безпеки привязати ще й шнурочком. За 2—3 дні цей дуже добрий, а притім нешкідливий напій буде готовий.

Напиток з сушених овочів

Сушені яблука заливаємо окропом і вкладаємо туди літру праженого на блясі румяного ячменю в чистім полотнянім мішечку. Коли все те постоїть день або два прикрите полотенцем у теплій хаті, тоді напій зціджуємо та осолоджуємо до смаку. На 4 кварти того соку даємо одну третину унції дріжджів і так нехай постоїть цілу ніч. Другого дня позливати в фляшки, добре закоркувати, корки прикріпити дротиками, щоб не повистрілювали. За 2—3 дні напій готовий. Подібно робимо напій з сушених грушок, але без ячменю.

ЗАГАЛЬНА МОБІЛІЗАЦІЯ В РОСІЇ

З Лондону подають:

На мурах Москви й інших міст в советській Росії вивішено великі афіші з оповіщенням, що всі мужчини в віці від 19 до 50 року життя мають реґіструватися до військової служби. Реґістрація відбудеться в перших днях вересня.

Таксамо жінки в тім самім віці мають зголоситися до служби, яка їм буде визначена на місце мужчин,, коли вони будуть покликані до чинної служби. Покликання до війська всіх мужчин в поборовім віці дасть советській Росії 30 міліонів людського матеріялу. З того можна буде вибрати половину на жовнірів, або 15 міліонів. Советський уряд рахується з тим, що прийде у своїм часі до зудару з Німеччиною і готовиться поволі до тої війни.

Заперечують, що Британія нібито замкнула лондонський порт

Урядові кола в Лондоні опрокинули американські донесення, що нібито лондонський порт стоїть унерухомлений та що зістав спинений рух у Совтгемптоні, Нюкестл та других великих портах, бо вони зістали знищені німецькими рейдами.

"Прийдіть і подивіться самі, а побачите, що в нас рух іде як завжди", так відповіли головні урядовці лондонського порту на телефонічний запит американського кореспондента.

ГАКОН ВІДМОВИВСЯ УСТУПИТИ З ПРЕСТОЛА

У відповідь на петицію від послів парляменту в опанованій Німцями Норвегії, король Гакон, що перебуває в Англії, оповістив що він відмовився уступити з престола. Колиб норвежський народ бажав його уступлення, він пристав би на його бажання, одначе ніколи не пристане на бажання німецької окупаційної армії.

Просьбу до Гакона, щоб він уступив з престола, переслано через норвежське посольство у Стокгольмі. В ній говориться, що як король і його уряд не є в краю і не можуть виконувати своїх конституційних обовязків, то президія парляменту, представники чотирьох політичних партій і національної федерації робітничих союзів погодилися з німецькою владою на тім, щоб створити державну раду і щоб вона управляла державними справами.

ПОСЛИ БАЛТІЙСЬКИХ ДЕРЖАВ БОЯТЬСЯ ВЕРТАТИ ДОМІВ

Заняття Балтійських держав отже Литви, Латвії й Естонії, советською Росією, викликало клопіт серед їхніх урядовців заграницею. Дотеперішні заграничні посли згаданих держав бояться вертати домів, щоб не попасти в. советську тюрму. Вони волять лишитися на чужині як еміґранти. Литовський посол, Казис Скирпа, що перебував дома перед советською окупацією, втік до Берліна ще вчас. Таксамо, як звісно, втік туди бувший президент Литви, Сметона.

о. П. Божик

Що бачив я у Східній Канаді

Ексцеленція Кир Василій дали мені відпустку на два тижні відвідати мого сина о. В. Божика в Кичинері, Онт., і я туди вибрався в неділю 21. липня вечером, залізницею Сіпіяра. День був ґарний. Цілий день сонце жар сипало на Вінніпеґ і Манітобу. Тої днини Ексцеленція зволили отворити врочисто незвичайно величаву і прегарну нашу українську католицьку церкву в Кукс Кріку, 20 миль на схід від Вінніпеґу, на торжестві, якої крім багатьох наших Отців я був також. Почекальня Сіпіяра була повна людей. Товпляться коло "вічка", купують білети й поквапно з валізами в руках йдуть в долину по сходах до поїзду. Купив і я свій тикет. Мої приятелі, що мене виряжали в дорогу несли біля мене мої "тереφері" до поїзду, там зі мною розпращалися та побажали мені щасливої подорожі.

Доходила сема година пополудні. Сонце сідало далеко за Вінніпеґом на спочинок і "надобраніч", позолотило вінніпеґських хмародерів, обіцюючи їм, що завтра раненько своїми багристими промінями побудить їх зі сну і знова буде жарити їх своїм теплом.

Мій ваґон находився під числом 72, сідак і ліжко, в якім я мав спати мав число 14. Я на нім устаткувався мов справжній господар.

Ваґон був повний гостей, але ані один із них не був мені відомий. Їхали старші і молодші, мужчини і женщини, а навіть підростки з родичами. Якась дитина у мами на руках так сильно кричала, що я дивувався звідки в малих грудях находився так сильний голос. Ніґер, що обслугував ваґон показував гостям, де хто має займати сідаки. Як устаткувались всі, паровик надувся, задзвонив, свиснув, запахтів і рушив з місця. Зараз таки переїхали ми залізний міст на Червоній Ріці, а потім Елмвуд, а там далі гнав з цілої сили на схід до Торонта. З часом заїхали ми в онтерійські скали. Ніґер, що нас доглядав в поїзді посвітив світла, розложив для гостей ліжка, на яких пасажири поволі один по одному положились на спочинок.

Я положився до ліжка також і чомусь не міг спати тої ночі хоч у днину досить мав праці. Спеки в поїзді не було, бо наш ваґон був заосмотрений у лід під підлогою, з якого повідними отворами дихало зимном. Таке прерядження Англійці називають "ер кандишин".

II.

Ніч перейшла. Як розвиднілось ми були у Форт Віліям, де поїзд затримався якийсь час. Я вийшов на плятформу перед двірцем, щоб надихатися свіжим воздухом. Як сів я в поїзд і як ми рушили, щоб їхати дальше, — я глядів з поїзду крізь вікно на двір, щоб бодай побачити вежі нашої української католицької церкви на "Колдоку" в Форт Вилліямі. Я пригадав собі, що 16 літ тому, коли я покинув православіє і злучився з католицькою церквою, дотична церква, — це була перша моя церква, в якій я правив святу Службу Божу і в ній проповідував слово Боже. В ній правив я також перший раз суплікацію, ту чудову молитву, яка своїм чудовим та глибоким змістом чарує вірних й переносить їх зі землі високо понад хмари. Далі я пригадав собі, як тоді я виправажав ранками малого Володимира до католицької школи набирати початкової а заразом і божественної науки від Сестер Служебниць. Тепер цей, що тоді був малий, вже не малий, став душпастирем з ласки Божої, учить других про найбільші скарби світа, про св. віру католицьку. Церкви я не бачив, бо клуби диму з нашої льокомотиви заступали цілий "Колдок" а тим самим і церкву.

В роздумі над всім минулим, яке дуже скоро змінялося в моїй памяті, впали мені на гадку бувші мої парохіяни в Форт Виллямі. Що вони роблять? думав я. Чи всі ще жиють. Чи слухають та чи поважають сучасного свого пароха Всеч. о. Шумея? Чи всі вони вірними остали раз на все, чи може який ворог католиків пірвав їх за собою. Чи не стали комуністами, тощо? І в мить стала передімною погана картина деяких моїх бувших парохіян, що подалися у вир комуніїзму і тих, які дали себе пірвати суспендованому Сарматюкові, які вкінці через сарматюківщину перейшли до свистунівщини. Про ту подію я знав від деяких вірних, які бували у Вінніпеґу і про те все мені розказували. Деяких відступників пригадував собі їх імена; деяких постати стояли свіжо у моїй памяті.

Чому вони відпали від св. католицької Церкви? думав я. Невжеж Сарматюкова справа була для них важніша чим віра їх батьків, в якій хрестились. Невжеж апостати не могли того зрозуміти, що коли Сарматюк говорив їм, щоб покинули правдиву віру Христову католицьку, то робив це зі злоби. А коли оставили сарматюківщину, то чому не вернулись назад до своєї католицької Церкви, в якій хрестились, але подались до свистунівської організації? Невжеж вони думали, що свистунівство дасть їм лучше християнське виховання чим католицька Церква? Може повагу свистунівством здобули більшу перед Англійцями й іншими горожанами Канади? Вся та наука, яку я їм голосив й інші Отці, які справували ту громаду передімною і по мені, глибоко духовні змістом св. Місії, що давали їм наші славні Місіонарі та візитації Епископські, їх високо взнеслі духовні науки показалися для відступників неначе маловажними.

Зміни віри була в народів, думав я. В XVI. столітті міліони Українців покинули православіє та злучились з католицькою Церквою. Злучились з католицькою Церквою також банатські та семигородські Румуни. Лучились з католицькою Церквою Мароніти в Ливанських горах і безліч інших народів та одиниць. Злучився і я з католицькою Церквою 16 літ тому взад, але така злука мала сенс, бо лучились з правдивою Цеерквою, з найбільшою організацією, яка мов воздух оповила собою малощо не всіх народів. Але покидати правдиву Церкву католицьку та лучитись з якоюсь шоркою, — треба дійсно немати глуздів! При тих думках почала мене голова боліти і я мусів покинути думку про відступників.

Наш поїзд гнав поспішно з Форт Виллям через Порт Артур на схід. В неділю вечером, коли ще було виднося, як минули ми Манітобу, вже тоді віхали ми в онтарійські скали. І всю ніч їхалося скалами, через які прорізувала залізниця. Нині також кругом скали. Їдемо далі, вже полудне але скалам кінця не видно та мочарам. Так аж до Торонта, до якого прибули ми у вівторок рано.

Коли я дивився на онтарійські скали, що тягнулися від Вайтмавт в Манітобі аж недалеко Торонта, займаючи простір около 800 миль (З Вінніпеґу до Торонта 1230 миль) мені мимохіть насувалась думка про них. Звідки ті скали? Коли повстали? Чому їх аж стільки? Майже всі вони червоні, порозстрікувані та чому вони понависали одні понад другими. Я відповідав сам собі, що Онтеріо мусіло колись давно горіти і той вогонь мусів бути дуже довгий. Води, які там колись бушували мусіли зводити з континентом страшну борню аж доки не зробили собі місце серед скал в ріжних щелинах. Попалені стовбури дерев, це свідки постійних вогнів.

Тому 40 років взад я їхав між тими скалами залізницею Сіпіяра з Монтреалу до Вінніпеґу, коли прибув до Канади. Я пізнавав ті скали. Вони були ті самі, що тоді. Вони ні вчому не змінилися. Але дуже від тоді змінився я. Шістьдесятка, яка мені вже минула, покрила мою голову сідиною. Я став цілком не той, що тоді був. Я постарівся від тоді, але натомість набрав багато, багато досвіду. Маєтку за той час я не здобув. Здобув тільки св. католицьку віру, яка стоїть в мене далеко вище понад всі маєтки світа.

(Далі буде).

В турецькій провінції Анатолії згинуло від землетрусу поверх 1,000 людей.

ГОЛОВНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ БЮРО в справах: Звязок зі Старим краєм, горожанські папери, шифкарти, купно-продаж гавзів, акрів, фармів та інших ріжних справ. Залучіть марку на відповідь.
D. GERYCH, Notary Public, 652½ Main St., Winnipeg, Res. Tel. 21 176.

РЕЄСТРАЦІЯ В КАНАДІ ВІДБУДЕТЬСЯ В ДНЯХ 19, 20 І 21. СЕРПНЯ

((Докінчення зі стор. 1).

12 — Як сліпий, грухий, німий, кривий або має іншу тілесну хибу — подати докладніше подробиці каліцтва; як не спосібний до праці з причини свого каліцтва або улом ности подати чи отримує яку пенсію — як бувший жовнір, з причини випадку при праці, пенсію для старців, для сліпців, і т. п.

13 — Рід заняття: — а) Чи наймає кого іншого до себе на роботу поза домашньою услугою? Коли ж наймає, то подати до якої роботи? б) Чи має своє власне заняття, але не має нікого до допомоги? Як так, то чим займається (що робить)? в) Чи в когось працює: (1)чи при своїй звичайній роботі, (2) чи не при своїй звичайній роботі, (3) без роботи? г) Чи живе з пенсії, чи його хто утримує, чи живе зі свого попереднього дорібку, чи має свої власні засоби для прожитку?

14 — Заняття або фах (ремесло): літа досвіду, а) теперішне заняття, б) що є вашим звичайним заняттям, в) які ще роботи можете добре виконати, г) коли маєте роботу, то хто є ваш роботодавець: імя, адреса, рід бизнесу, г) як маєте досвід в індустріяльнім занятті або в професії, опишіть рід праці, до якої найліпше надаєтеся через досвід і вправу.

15 — Безробітний мусить подати число тижнів, в яких працював напротязі останніх 12 місяців, б) а коли тепер без роботи, то коли останній раз працював; в) чи цілком неспосібний до праці.

Питання тільки для мужчин.

16 — Чи вихований на фармі, до якого віку, в якій провінції або краю, чи вміє ходити коло коней, коло трактора, вживати фармерську машинерію, чи вміє доїти корови, чи може виконувати іншу фармерську роботу?

17 — Чи є яке заняття, щоб ви хотіли його привчитися?

18 — Військова служба: 1. Чи служив попередньо у фльоті, при війську, чи при літаках? Коли служив, то а) при війську якої держави, б) приблизно від якого до якого часу, в) в якій військовій одиниці, г) військовий степень, 2.) Коли виступив з війська, або як звільнили з військової служби, то чому, 3.) Чи вас не приняли до військової служби в теперішній війні, а) чому?, б) де?

Питання тільки для жінок.

16 — Подайте свій досвід, а) при загальній фармерській роботі, б) їздою троком, в) при садівництві, г) при плеканню домашнього дробу ґ) при молочарській господарці, д) при бизнесовій праці.

17 — Чи вмієте ходити коло коней, б) їхати троком, в) їхати автом, г) вживати фармерську машинерію, ґ) доїти корови, д) куховарити.

18 — Чи маєте практичне знання чогось іншого, що тут не згадано?

19 — Чи ваші обставини позволили б вам перейти до якоїсь іншої служби в теперішнім виїмковім часі, коли б треба від теперішнього заняття перейти до іншого, до якого ви надаєтеся, а) звідки ви моглиб щоденно вертатися домів, чи б) й далеко поза домом.

* * *

Треба додати, що реєстрація є дуже важною справою і не вільно її нікому злегковажити. Закон предвиджує суворі кари для тих, що не підпорядкуються тим розпорядкам.

Кари є слідуючі: Хто без важної причини не зареєструється в означенім часі, підпадає карі $200 або 3 місяці вязниці; така сама кара спіткає того, хто дасть неправдиві відповіді на поставлені питання, — хто представиться в реєстраційнім офісі за когось іншого, щоби підступно здобути для себе реєстраційну картку, або як хтось іншим буде відмовляти від виконання реєстраційного обовязку.

Коли реєстраційний уряд зажадає пізніше ближчих якихсь інформацій в даній справі, надісланий квестіонар з поданням додаткових інформацій треба відослати напротязі 10 днів, інакше заплатить $50 кари.

Треба також памятати, що хто по відбутій реєстрації змінить місце замешкання, або свій цивільний стан, через заключення супружжа, і т. п., повинен негайно повідомити про це статистичний уряд в Оттаві, не пізніше як до 14 днів. Хто занедбає той обовязок, заплатить $50 кари.

Нашим читачам радимо перестудіювати квестіонар, який на іншім місці містимо також в англійськім оригіналі (в урядовім оголошенні), і приготовити собі відповіді, щоб облегчити працю реєстраційному урядникові. Щоби не було помилок в назвиськах, іменах і адресах, які потім будуть на реєстраційній карті, радимо вписати читко на картці папеу і вручити урядникові при реєстрації.

Реєстраційну картку треба постійно з собою носити і на домагання поліції чи інших представників влади показати.

Великий піонірський день в Коперник, Алта.

ДНЯ 11-го СЕРПНЯ, 1940 р.

ПРОГРАМА ДНЯ:

Год. 8-ма — Тиха Служба Божа для молоді, проповідь, спільне св. Причастя.

Год. 10.30 — Співана Служба Божа, проповідь. Співатиме хор приготований о. парохом.

По богослуженні спільний обід — короткі промови визначних гостей.

Ріжні забави для старших і молоді.
Сфільмування парохії.
Спільна фотографія піонірів.
Промови Впр. Отців з Мондеру.
Спортові змагання.
Голосники — співи шкільних дітей.
Вечером концерт в честь татів і мамів, піонірів, який дають шкільні діти в злуці з хоровими виступами старшої молоді.

Всіх дооколичних запрошуємо! — Борщів! Голден! Равндгил!

До побачення на 11. серпня.
КОМІТЕТ.

Пригода на морі

Анґлійські ґазети описують припадок, що стався на морі залозі одного малого пароплава й анґлійському летунові. Летун повертав з виправи на ворожий край і не стало йому ґазоліни. Шукаючи за рятунком він завважив на морі малий пароплав. Поспішно він спустився близько пароплава. За кілька хвилин він побачив, як залога того пароплава також поспішно в рятунковій лодці підїздить до нього. Летун врадуваний повітав залогу, але зараз переконався, що залога сама спасається від смерти, бо її пароплав, поцілений ворожою торпедою, потапає. Щойно інший корабель врятував їх усіх.

З Укр. Народнього Дому в Едмонтоні

Заходами членів Народнього Дому, членів парохії св. Йосафата і всіх наших товариств при Народнім Домі, відбудеться в неділю, 11. серпня, святочний концерт для вшанування 40-ліття священства нашого дорогого Пароха, Впреп. Ігумена о. Созонта Дидика, ЧСВВ. Початок о год. 8.30 ввечір.

Заряд Народнього Дому.

* *

Подаємо до відома всім співакам, що проби співу цего тижня відбудуться в середу і пятницю вечером.

В суботу, 10. серпня, о год. 8.30 вечером Нар. Дім устроює фамілійну забаву для старших.

Секретар.

ПРЕСОВИЙ ФОНД

Мила несподіванка для п-тва Н. Торлюків, Карвел, Алта., з нагоди 15-літнього супружого життя, принесла **4.00**
Допись і збірку прислав п. Ф. Васильків.
Мила несподіванка для новопібраного панства В. Мазуриків, Едмонтон, принесла **1.00**
Всеч. о. П. Криворучка, Саскатун, Саск. **1.00**
Гуть Григорій, Трибюн, Саск. .... **.80**
Пані Анна Муха, Ронімід, Саск. .... **.25**
Варварук В., Волга, Ман. . **.25**
З нагоди пікніку Української Греко-Католицької Парохії в Ройкрофт, Алта., призначено на Укр. Вісти. .... **.50**
Всім ласкавим зарядчикам і жертводавцям щира наша подяка.

Адміністрація.

Понура траґедія на фармі

На саскачеванській фармі коло Гроплід фармер Олекса Давидюк убив сокирою свою жінку, матір шестеро дітей, і по доконанім учинку самий повісився у стайні. Про причини подвійного злочину краще не писати.

Це вказує скільки наших людей на фармах живе без Бога, мов худоба. Бо серед релігійних і богобоязних людей таке ніколи не станеться.

ФРАНЦУСЬКІ ДІВЧАТА ТРАТЯТЬ ПРАЦЮ В БЮРАХ

Новий французький режім хоче усунути дівчат від бюрової праці, а наказати їм шукати заняття дома. Отже вони мають вийти замуж, бути хазяйками й виховувати дітей. Досі дівчата йшли за модою. Вони виходили замуж, працювали в бюрах так як їх чоловіки й не клопоталися дітьми, бо дітей не мали. Новий лад вимагає від жінок жіночих занять головно тому, що серед кризи мужчини потратили роботу.

СОВЄТСЬКІ АНЕКДОТИ

Один американський журналіст приїхав до Москви і мав розмову з молодим комуністом.

— Слухай, друже, поясни мені, як властиво є у вас... Гітлер каже носити своїм однодумцям брунатні сорочки, Мусоліні — чорні. А які сорочки є характеристичні для червоної диктатури?

— Ми є оригінальні, відказав комуніст з обуренням — нікого не наслідуємо! Ми не носимо жадних, але то рішучо жадних сорочок!...

* *

Один Анґлієць прибув з прогулькою "Інтуристу" до Москви. Анґлієць, наслухавшись оповідання про терор в большевії, почав одного дня викрикувати на вулиці:

— "Проч з революцією! Проч з Сталіном!"

Розуміється, його зараз заарештували.

— Чому ви так викрикуєте? Чи не розумієте, що за це грозить розстріл?

— Я думав, що я є в демократичній країні, де панує свобода слова — пояснював Анґлієць.

Комісар здвигнув раменами.

— Пане, якби було вільно викрикувати такі річи, то в цілій Росії був би такий галас, що не можна булоб попросто дійти до слова!...

* *

Сталін запросив на Кремль одного знатного комуніста. Підчас вечері, коли собі трохи підпили, Сталін запропонував своєму гостеві випити "брудершафт". Випили, поцілувалися — почім Сталін швидко вийняв з кишені хустину і завязав на ній два вузли.

— Пощо ж ті вузли? — спитав гість з усмішкою.

— Щоб я не забув завтра казати тебе розстріляти; чейже ти став моїм приятелем.

— А другий вузол? — шепнув зблідлий гість.

— Чи думаєш, приятелю, що забуду про твою жінку? — відказав Сталін.

ДРІБНІ ВІСТИ

До едмонтонської Летунської Школи для Обсерваторів прилетів у пятницю перший контингент літаків для вишколу.

Велике пруське індустріяльне місто Ганновер тяжко збомбардував одинокий британський бомбовий літак в ночі 1. серпня. Літак скинув бомби на осередок міста і спричинив великі шкоди.

На британійськім тяговорім кораблі, що виладовував товар у нюйорській пристані 1. серпня, вибух вогонь. Поліція приписує вогонь причині спонтанічного перегріття.

В Лос Енджелос, Каліфорнії, засуджено дня 1. серпня б. шк. принципала пятикратно на доживотну вязницю за вбиття пятьох співучителів, а на 20 років за поранення шестого.

Директор албертійських лісів видав 1. серпня звіт в якім подає, що ситуація албертійських лісів цього року вдоволяюча. Завдяки дощів вогнів у лісах майже нема.

Швайцарський ґенерал Гісан оповістив, що Швайцарія буде боротися проти нападу кожної чужої держави. Швайцарська армія стоїть в поготівлі на німецькій і італійській границі.

З канадійського порту в Галифаксі відплило до Англії від початку війни 2,069 кораблів під ескортою канадійської воєнної фльоти. З того ворог затопив тільки 6 торговельних кораблів.

ГУМОР

У школі.

— Жабінський, що ти думаєш про Линколна?

— То добра кара, але я маю Студебейкер.

Північний.

Параска: А ви чого так розлебеділися, репетуєте кумо Явдохо?

Явдоха: Бо вжем, кумонько, не годна витримати з тим моїм північним чоловіком.

Параска: О, о, о! А він відки, з Камчатки, чи з Аляски?

Явдоха: Ні, тутешній, але з коршми все точно в півночі вертає додому.

В аптиці.

До аптики зайшла молода дівчина і питається:

— Чи не моглиб ви приготовити касторку, так щоб смаку не було чути?

Аптикар: Певне що так. Зачекайте хвилинку і я її приготовлю. Чи не випете тимчасом содової води?

Дівчина: Дуже радо.

Аптикар дав дівчині води, а відтак питається:

— Чи то все що ви хотіли?

— Так, чи касторка готова?

— Та ви щойно її випили.

— Так? Таж я хотіла її для мами!

Робити Закупки в ІТОНА

НАЛЕЖИТЬ ДО ПРИЄМНОСТИ!

Переглядайте Едмонтон Джорнал і Едмонтон Буллетин кожного дня за за спеціяльними офертами **ІТОНА.** Вівторок є великим днем у Секції Лняних Тканин і Хатних Сукенок. Предкладаємо Вам спеціяльно оцінені матерії — тому постарайтесь прийти на цю спеціяльність у вівторок о годині 8:30 рано — Памятайте про **ІТОНОВЕ** гасло: "Вдоволення з Товарів або Зворот Грошей".

ТЕЛЕФОН 9-1-2 **T. EATON C° WESTERN LIMITED** ТЕЛЕФОН 9-1-2

МАЮ НА ПРОДАЖ

Пять гарно оправлених річників "Українських Вістей" за роки 1931-35, які продам по дуже умірковані ціні. Прошу зголошуватися на адресу Українських Вістей.

UKRAINIAN NEWS
10012-109th Street, Edmonton, Alta.

На Біль Крижей Уживайте
УКРАЇНСЬКУ МАСТЬ — ЧУДО.

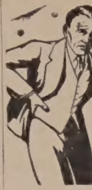

Вилічує ріжні болі як: ревматизм, біль крижей, ломання костей, рук, ніг і інших частей тіла. За одним натертям біль уступає. Ціна $1.00 з пересилкою. Пишіть до —
THE T. EATON CO. LTD.
Winnipeg, Man.
або до
Dufferin Avenue Drug Store
239 Dufferin Ave. Winnipeg, Man.

ПРОДАЖА И ОБСЛУХА
Телефон 26421
WADE & RICHARDS
10166-102nd Street, Edmonton.
Радія — Машини до Прання, Рефріджерейтори Вестінггавза

Учитель: Скажи мені Хаскель, де сидить розум?

Хаскель: Воно цілком не сидить.

Учитель: А деж є?

Хаскель: Воно ходить за інтересами.

Учитель: Чому?

Хаскель: Бо якби воно сидів, то не був би розум.

ТРЕБА

дяковчителя до української греко-катол. парохії (Просв. Тов. ім. М. Шашкевича) в Гемилтоні, Онт., якийби провадив хор церковний і світський, діточу орхестру, науку в рідній школі і приготовляв представлення та концерти. Платня після угоди. Зголошуватися сейчас до:
REV. M. OLENCHUK
19 Gray St., Hamilton, Ontario

ШТУЧНІ НОГИ

ЇДЬТЕ ДО ЕДМОНТОНУ ЗА ПРОТЕЗАМИ

Виробляємо нові протези і направляємо старі для всякого роду ампутованих ніг: по вище й понижче коліна. Також рамена і шлийки для здеформованих.

Штучні Ноги для Дітей, які можна реґулювати.

ОДИН З НАШИХ РОБІТНИКІВ говорить по українськи.

Пишіть по інформації:

EDMONTON ARTIFICIAL LIMB Co.
10209-103 St. Phone 25214

ЩО СПРИЧИНЯЄ ЛИСІННЯ?

Що робити, щоб не лисіти? Як спричинити новий ріст волосся на лисині? Або як маєте які інші недомагання й клопіт з волоссям на голові, пишіть по безплатний обіжник:

HAIR & SCALP SPECIALTY (Dept. D)
10150-97th St., Edmonton, Alta.

ДЛЯ ВАШИХ УСЛУГ
Знатоки в перевожуванню річей. Криті й Тягарові Вози.
Alberta Motor Express and Transfer
10322 - 104 St., Edmonton, Alta.
Тел. 26522 .. Тел. уночі 72569

ДЛЯ РІДНИХ ШКІЛ
Маємо ПЕРШУ ЧИТАНКУ М. Матвійчука, ціна 45 центів. Замовлення з грішми посилайте на адр.:
UKRAINSKA TORHOWLA
806 Main St. Winnipeg, Man.

ПОШУКУЄМО
ОРҐАНІЗАТОРА ПРЕСИ

Адміністрація "Українських Вістей" пошукує освіченого чоловіка в середнім віці, який подорожував би по Канаді для поширення "Українських Вістей" і в тій цілі: виголошував відчити про пресу, поширював часопис та виконував інші пляни для поширення нашого часопису в кожній околиці. Також мігби працювати в Адміністрації.

Платня та інші условія будуть подані листовно.

Зголошення слати на адресу:

UKRAINIAN NEWS
10012-109th Street, Edmonton, Alta.

АДВОКАТИ

J. E. BASARAB, LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
полагоджує справи канадійські і старокраєві.
41 Gariepy Block, Edmonton, Alta.
Телефон 21642

Адвокат і Нотар
ЮРІЙ ШКВАРОК
веде свою канцелярію в
Mundare, Alta.
Полагоджує всі справи канадійські і старокраєві.

Петро Ґрещук, B.A., LL.B.
Адвокат і Нотар
веде канцелярію спільно з
TIGHE & WILSON
перепроваджує справи цивільні й кримінальні у всіх судах
716 McLeod Bldg. Edmonton
Телефон 28196

Harvie & Yanda
Адвокати й Нотарі
202 Bank of Toronto, Edmonton
Можете писати до нас по українськи

Николай Бартман, B.A. LL.B.
Адвокат
веде справи цивільні й кримінальні у всіх судах Брит. Колумбії.
501 Holden Bldg., Vancouver, B.C.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

3. серпня, 1940.

Овес —	
Но. 2. С. В.	15
Но. 3. С. В.	12
Ячмінь —	
Но. 1. С. В.	15
Но. 2. С. В.	15
Но. 3. С. В.	15
Жито —	
Но. 2. С. В.	29
Но. 3. С. В.	18

ЦІНИ ХУДОБИ

Бички —	
Добрі до вибраних	650—700
Середні	575—650
Звичайні	425—550
Ялівки —	
Добрі до вибраних	625—700
Звичайні до середніх	525—600
Корови —	
Добрі	375—425
Звичайні до середніх	275—375
Бугаї	350—500
Годівник —	
Добрі	550—575
Інші вдолину від	500
Телята —	
Добрі до вибраних	600—650
Інші вдолину від	550
Свині —	
Бейкони	7.10
Яйця —	
Гуртівники платять за посилки з фармів.	
Великі А.	17—18
Середні А.	14—16
Ґрейд Б.	10—11
Ґрейд С.	6—7
Сметана (з доставою) —	
Спеціяльний ґрейд	19
Но. 1	17
Но. 2	13
Без ґрейду	8

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ВІННІПЕҐУ

3. серпня, 1940.

Пшениця —	
Но. 1 Нортерн	71
Но. 2 Нортерн	68
Но. 3 Нортерн	65
Но. 4 Нортерн	63
Но. 5 Нортерн	59
Но. 6 Нортерн	57
Фід	53
Трек	71
Ячмінь —	
Но. 1 С. В., 6-гранний	34
Но. 1. С. В., 2-гранний	37
Овес —	
Но. 2. С. В.	30
Но. 3. С. В.	26
Жито —	
Но. 2. С. В.	42
Но. 3. С. В.	42
Лен —	
Но. 1 С. В.	129
Но. 2 С. В.	125
Но. 3 С. В.	118

НЕПРИЯТЕЛЬ РЕВМАТИЗМУ

біль в руках, ногах, крижах. Ті недуги уступають по ужиттю **"Мізар".** Великий слоїк коштує $6.25, малий $4.25. Належитість висилайте разом з замовленням на адресу:
MARTA LOZINSKA, Dep. 2.
2328 N. Mulligan Ave., Chicago, Ill.

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

Д-Р ІВАН ОРОБКО
Д-Р Е. В. ЗВАРИЧ
Лікарі й Оператори
207 MOSER RYDER BUILDING
EDMONTON, ALTA.

Тел. офісу 24681. Тел. дому 27862
Д-Р М. М. СЕРЕДА
Лікар і Оператор
533 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р ЙОСИФ БУЛАНЖИ
Лікар, Оператор і Акушер
BOULANGER Bldg., EDMONTON
Телефон 22009

ДОКТОР Й. МЕҐАС
Лікар, Оператор, Акушер
10164A-101st Srteet, EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24645

Тел.: — Дому: 27010. Офісу: 25276
Д-р Н. Е. Никифорук
D.M., L.M.C.C.
Лікар — Акушер — Оператор
708 McLEOD BUILDING
EDMONTON, ALTA.
(В будинку напроти почти)

Тел. офісу 21221. Тел. дому 31222
ДР. ІВАН МІСЬКІВ
Лікар і Оператор
232 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р І. ВЕРХОМИН
ЛІКАР І ХІРУРҐ
Пересвітлення промінням Рентґена (X-RAY), ультра-фіолетне світло і коротко-лучева машина до огрівання.
DR. J. VERCHOMIN
541 Tegler Bldg., Edmonton, Alta.
Тел. офісу 24543 . Рез. 25884

Д-Р ЮРІЙ ДРАҐАН
D.M., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Оператор
Член Домініяльної Ради Лікарів
з практикою по шпиталях у Рочестері, Филаделфії, Бостоні, Ню Йорку та Балтимор.
611 Canada Bldg., Saskatoon, Sask.
(коло сіенарської стації)

Тел. офісу 22411. Тел. дому 82350
DR. B. N. SHLAIN
Дентист — Dentist
428 Tegler Building
EDMONTON, ALTA.

ПИТАЙТЕ ЗА —

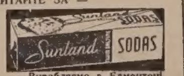

Виробляємо в Едмонтоні.

Кравецька Робітня

Робимо мужеські й жіночі Сути й Оверковти. — Продаємо шкіряні Футра по дуже умірковании цінах.
WESTERN TAILORS
9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.
Тел. 24303. Власт. John Krywko

Пшениця в Вінніпеґу остає по твердій ціні

Липнева й серпнева пшенишна ціна "фючер" залишається надалі по твердій ціні — липнева по 71% а серпнева по 73% цента, як то вона квотувалася в вівторок, 30. липня.